

Bůh má připravenou Cestu

Dobré ráno, přátelé. Jsme rádi, že jsme dnes ráno zde, opět v modlitebně, ve Jménu Pána Ježíše, abychom sloužili Jeho lidu skrze psané Slovo a skrze modlitby za nemocné. Já sám jsem se trochu o—opozdil.

² Jsem šťasten, že jsem v tak překrásný den zde s vámi všemi, abychom sloužili Pánu. Já jsem... Nejste šťastni, že jste měli dosti síly, abyste přišli dnes ráno do kostela? [Shromáždění říká: „Amen.“—vyd.] Vidíte? Je spousta lidí, kteří nemohli přijít. Prostě doma celý den sedí a telefonují a poslouchají lidi. Řekněte jim třeba: „Tak tedy, v neděli ráno se v modlitebně modlíme za nemocné.“ Lidé, kteří sem přicházejí, se nehýbali celá léta. Tak přemýšlejte, zda jste sem dnes schopni přijít. Jak požehnaná věc, když je člověk schopen jít ven!

³ Víte, jednou jsem zde četl staré přísloví, které říká: „Stěžoval jsem si, že nemám boty, dokud jsem neviděl muže, který neměl nohy.“ Aha, tak je to. Když se podíváte kolem, vždycky najdete někoho, kdo je na tom hůř než vy. Tak to je...

⁴ Ale zamyslete se dnes ráno nade všemi věcmi, že máme milujícího Spasitele, který nás miluje a stará se o nás, a víme, že tato velká úloha, kterou plníme, doba a napětí v němž se nacházíme, je pouze negativní částí této cesty. A že jednoho dne obdržíme tělo, které nikdy nebude nemocné a nikdy nezestárne. Nikdy nebude... A nikdy se nebudeme muset oddělit jeden od druhého. Již navždy budeme spolu.

⁵ Mám rád obecenství. Domnívám se, že každý, zvláště pak křesťané, milují obecenství. A myslíte na naše nádherné obecenství! A, potom, jednoho dne budeme spolu a nikdy nebudeme muset odejít, prostě nebudeme muset. Nikdy se nebudeme muset strachovat, zdali dětem bude ubližováno nebo vůbec ne, to bude... Tam takové věci nebudou. To bude jen... Nikdy se nebudeme muset bát, odkud pochází naše jídlo; vždy bude nachystáno a připraveno pro nás. Není to nádherné? V tom velkém věku, který přijde. A to je, proč máme církve, a—dnes je zde Duch Svatý, pře—přemlouvající lidi pro Boží srdce, připravuje je pro ten čas. Jsou to ti, kteří se nyní rozhodují pro tuto část, ti jediní, kteří budou užívat tato Věčná požehnání.

⁶ A já věřím, že pokud je zde dnes někdo, kdo se ještě nerozhodl tímto způsobem sloužit Pánu Ježíši, že to tento den uděláte. A ode dneška se připojte k tomuto velkému davu věřících a budete kráčet směrem k vítězství. Jednoho dne to bude u konce.

7 Bratře Fleemane, myslím, že je zde jakási—jakási—jakási lavice, pokud bys chtěl, mohl by sis na ni sednout. Je zde jedna židle. My . . . Naše modlitebna je velice malá, nemáme pro lidi dost místa. Ale, přesto, od pátku od večera se je obvykle snažíme přivést sem, přivést je tam, kde se za ně můžeme zde v modlitebně v—v nedělní rána modlit.

8 A svět, máme opravdu hodně nemocný svět, mnoho lidí, nemoci, starosti, bolesti. Ale, jak říkáme, jednou tady tohle všechno nebude. Nebude to nádherné, když se již více nebudeme modlit za nemocné, nikdy se nebudeme modlit za hříšníky? Bude to všechno pryč, všechno pomine v tom krásném zapomnění toho věku a pak budeme žít s Ním.

9 A teď, my víme, že je zde trochu přecpáno. A my—my si přejeme, abyste se cítili pohodlněji, ale není to možné. Tak se jen modlíme, aby náš milý nebeský Otec tak rozechvěl vaše srdce Svou Přítomností, že nepostřehnete ty mizerné podmínky, ve kterých tady musíme během bohoslužeb sedět. Snad takové pohodlí naleznete v Něm!

10 A nyní, dnes budeme na chvíli studovat Slovo, pak se budeme modlit za nemocné a potřebné. Převážně, má služba . . . Nejsem moc dobrý učitel Božího Slova a pravděpodobně příliš neznám Jeho Knihu. Ale, jak často říkám, Autora znám skutečně dobře. A to je ta hlavní věc. Já—já Jej chci znát.

11 Znat Její je Život. A já—já mám Život skrze poznání Její; Věčný, nekonečný Život, který nemůže zahynout. Je to navždy. Bůh dává Svůj dar Věčného Života a To je navěky dobré. Nikdy nezahyne, nikdy nezestárne a nikdy se neztratí. Tvé tělo jednoho dne zestárne, pokud budeš žít. Ale tvoje duše, tvůj duch nikdy nezestárne.

12 Jednou jsem potkal starého člověka, který měl dost přes sto let a říkal, že byli křesťany od té doby, co mu bylo sedm let. Zeptal jsem se: „Bratře, jak, jak je to s tebou dnes?”

13 „Ó,” řekl, „Bratře Branhame, jak jdou léta, je On stále sladší.” Bylo mu asi sto čtyři nebo sto pět let.

14 A já jsem si myslel: „Je stále sladší, jak léta jdou,’ asi devadesát sedm nebo devadesát osm let služby Bohu a On je stále sladší.” Představuji si, že jak roky běží, On bude stále lepší po celý čas; když se ohlédneme a zjistíme, skrz co nás Bůh přenesl a z čeho nám pomohl a do čeho nás uvedl.

15 Křesťanský život je jakási—jakási pouť. To je putování a my jen procházíme touto zemí. A my—my tu nezůstaneme, to vy víte. Častokrát, když stavíme dům, říkáme: „Nuže, rodina a já zde zakotvíme.” Ale, jak, na jak dlouho? Vidíte? Nevíte. A

my bychom vždy chtěli místo, o kterém bychom směli říci: „To je nadobro naše.“ Ale to není zde, na zemi. Nemáme takové místo na zemi.

¹⁶ Ale ve vás je něco, co volá po takovém místě. A předtím ve vás možná bylo něco, požadující takové místo, to místo musí existovat, nebo zde možná bylo něco, požadující to. Hlubina nemůže volat Hlubinu, jestliže zde není Hlubina, která na to odpoví. Takže musí být něco uvnitř, volající po tom místě, dříve. . . Musí zde být nejprve nějaké Místo, spíše, a pak, když je tam uvnitř něco, co touží.

¹⁷ Teď vidím některé ze svých přátel, se kterými jsem společně vyrůstal a také se zde společně nacházíme. Myslím na to, jak jsme před pár lety jako malí chlapci hráli venku na ulici kuličky a káču, jezdili na koních, a dnes jsou z nás muži středního věku. A pak jsem si všiml našich otců, dvou nebo tří, kteří tady dnes ráno sedí, že když byli mladí, měli černé vlasy, a dnes zde sedí třesoucí se a staří. A my musíme čelit tomu roztřesení a zkušenosti stáří. Ale jen se jeden po druhém obrácíme dolů, správním poutníci a cizinci, procházející skrz. Tak tedy, ta požehnaná věc zde, to. . .

¹⁸ Právě před chvílí jsem mluvil s mladou dámou, která si stěžovala na jakýsi úzkostlivý stav. A ten úzkostlivý stav, nyní, řekla mi, jak se to snažila překonat. Tak tedy, nedám moc na křesťanskou vědu nebo unitářství. Já—já nevěřím, že je něco jako duch proti hmotě. Já věřím, že Bůh je lékař. Tak tedy, já. . . Ta dáma se již narodila s tím úzkostným stavem. Její matka a otec zemřeli, když byla ještě dítě, nemluvně, a vyrůstala všude možné a nikdy nepoznala skutečnou lásku a péči, kterou nemluvně má.

¹⁹ Víš, matko, chci ti něco říci. Víím, že mám tam vzadu malého chlapce, a on je skutečně nadměrně zhýčkaný, ale ať je raději takový. Věřím, že to z něj udělá lepšího muže, jestliže jej Bůh nechá žít, než abychom jej nechali křičet a plakat a uváděli ve zmatek jeho malé já.

²⁰ Poslyšte, před několika lety nějakí obyčejní moderní čarodějní šamani řekli, že: „Nechte to nemluvně plakat. Nezvedejte je. Ve všech—všech takových případech jak tento, nenechte babičku, aby se ho dotýkala.“ A víte vy, co z toho bylo? Vidíte, co to je? Zločinnost mladistvých, banda neurotiků.

²¹ Bůh stvořil děťátko, aby bylo milováno. To je to, proč On stvořil matku, aby je milovala. To je, proč my—my—my se domníváme, že je to tak. Bůh to tak učinil. A kdykoli porušíte Boží program, musíte si uvědomit, že je to špatné a bude to špatné, dokud budete porušovat Boží program. Řiďte se Božím programem. Dělejte to tak, jak to Bůh řekl. A teď, jediná cesta, která to může. . .

²² Právě jak, narodili jste se hříšníkem. A ta jediná cesta, jak se stát někým jiným než hříšníkem, je, že jste obdrželi druhé narození. Nakonec jste se narodili křesťanem. Pokud jste se narodili hříšníkem, pak jste se konečně narodili, abyste byli křesťanem. A to je konečně něco, co ve vás dostane místo.

²³ A to je ta stejná věc, která musí zaujmout místo v Božském uzdravování. Musí to být něco daného, ne jenom něco vykonstruovaného nebo emočního. Musí to být něco, co se skutečně děje a vy víte, že se to děje. Vidíte? Není to jen: „No, dobrá, budu prostě myslet *tak* a studovat to *tímto* způsobem.“ To není ono. Musí to být něco, co se skutečně stane.

²⁴ A teď, dnes očekáváme několik sanitních aut s pacienty, kteří sem zanedlouho budou přivezeni, přiletí letadlem. Chtěli bychom zde mít dnes ráno jakousi lekci pro ty, co jsou zde, kteří jsou hodně nemocní a potřební, na téma Božské uzdravování, tak, aby vaše víra mohla být vybudována na Božském uzdravení, abyste věděli, co to opravdu je, a abyste věděli, co dělat, jak to zajistit, abyste se—se připravili na své vlastní uzdravení.

²⁵ Kolik vás četlo tento měsíc *Křesťanský život*? Dostali jste se k tomu, abyste si přečetli časopis *Křesťanský život*? Věřím. . . Ne, prosím za prominutí. Dostal jsem ho tento měsíc, ale to mi jej poslali. Jeden známý doktor v Illinois byl dotázán: „Co si myslíte o Božském uzdravení?“ Škoda, že jsem to dnes nepřinesl. A on odpověděl: „Něco takového existuje?“ Zeptali se ho: „Je taková věc jako je Božské uzdravení?“

²⁶ Řekl: „Ovšem.“ A že to ten doktor nevysvětlil přesně tím způsobem, jak jsem to vysvětlil já! Kdyby prý mi uschla ruka, že se moje tkáň neobnoví; medicína.

²⁷ My—my si myslíme, že je medicína skvělá. A neřekli bychom: „Nevyužívejte ji.“ Protože to je něco. . . Právě jak bych neřekl: „Nepoužívejte při mytí rukou mýdlo.“ Je to chemikálie. Ale, medicína přece jenom neuzdravuje. Medicína udržuje čistotu, zatímco Bůh uzdravuje.

²⁸ Nemůžete spojit vaši paži a doktor nemůže přijít a zafixovat vaši paži a říci: „Teď je uzdravena.“ On jenom zafixuje vaši paži a odejde a nechá Boha, aby vám ji uzdravil. To je jeden způsob, jak to může být provedeno.

²⁹ Dobrá, nyní, je to stejné, jak když berete léky. Ale, léky jsou v pořádku, je to v pořádku zafixovat paži, když byla zlomena, ale Bůh musí provést uzdravení. Dobrá, nyní, to je. . .

³⁰ Toto uzdravení, musíte mít víru. Nazývá se to víra uzdravující. A ten doktor řekl: „Dobrá, existují i takové věci jako zázraky.“ Řekl: „Viděl jsem to mnohokrát.“ Byl to významný chirurg. Řekl: „Mnohokrát. . .“ Řekl: „Tak tedy, když si vezmeme bezkrevné sekty, které říkají, že nějaký

člověk dělá to nebo—nebo něco jako unitariáni a podobně,” řekl, „za to bych prostě nedal ruku do ohně. Ale,” řekl, „opravdu věřím a vím, že Krev Ježíše Krista je zcela dostačující pro uzdravení jakékoli nemoci.” Vidíte? Tak tedy, přichází to skrze Krista. Uzdravení přichází od samého Krista. A to vše přichází. . . Pokud vaše obrácení. . .

³¹ Tak tedy, viděl jsem lidi, kteří předstírali, říkali: „Dobře, teď tedy obrátím list. Je nový rok. Pokusím se to dělat tento rok o něco lépe než ten minulý.” Ale zjistíte, že to nefunguje. A stejně tak je to s lidmi, kteří přičítají své uzdravení náhodě; to nefunguje. To dlouho nevydrží.

³² Ale když muž nebo žena přicházejí ke Kristu s plně odevzdaným srdcem a věří, dokud (oni jsou) se uvnitř nich něco opravdu nezmění, takový člověk má Věčný Život.

³³ A stejně tak je to s Božským uzdravením. Když člověk přichází ke Kristu na základě věření, že Krev Kristova byla prolita za jeho uzdravení: „Jeho bičováním jsme uzdraveni,” a přijímá to, až se něco stane v jeho srdci, co říká: „Je to tak. Budu zdravý.” Říkám vám, není zde nic, co by je zadrželo od toho, aby se uzdravili. Oni se uzdraví. Tak je to.

³⁴ Nemusíte člověku říkat, aby přestal hřešit, poté co se znovu zrodil. To prostě opravdu ustane samo.

³⁵ Dobrá, stejně je i to, že lidem nemusíte říkat: „Teď zkuste vydržet,” poté co jsou uzdraveni. Oni prostě. . . Něco se stane uvnitř v nich. A není to něco z vnějšku dovnitř; je to z vnitřku ven. Nejdříve se to děje *zde*. Opravdu tomu věřte. A pak, začne to fungovat odtud ven.

³⁶ A, pak, viděl jsem, že se to stalo tak spontánně, že to způsobilo vynikající zázraky.

³⁷ Tak tedy, než přistoupíme k Božímu Slovu na naše téma, skloňme prostě na chvíli své hlavy k modlitbě. A každý se nyní po svém setkejme s Pánem.

³⁸ Náš laskavý Nebeský Otče, přicházíme k Tobě velice pokorně ve Jménu Pána Ježíše, Tvého milovaného Syna. Přicházíme v Jeho Jménu, protože On nás přiměl, abychom to tak činili, řka: „O cokoli požádáte Otce v Mém Jménu, Já to učiním.” Pak, jestliže jmenujeme Jeho Jméno, víme, že jsme zavázáni mluvit s Bohem a tato modlitba bude přinesena přímo k Němu.

³⁹ A, Otče, my dnes opravdu velmi naléhavě potřebujeme odpověď na tuto modlitbu. Přicházíme po noci modlitby a uvažování, studiu Slova, a žádáme, abys nám Ty dnes ráno něco sdělil, umírajícím a nemocným lidem. Víme, že je to ten nejvážnější závazek a my se máme jednoho dne zodpovídat z věrnosti našeho správcovství nad dědictvím Božím.

⁴⁰ Pak, přicházíme pokorně, věřící, se srdci poddanými Tobě, říkající: „Bože, buď k nám dnes milostivý. Odpusť nám každý hřích, Pane.“ Ať tato srdce těchto lidí zde dnes jsou skrz naskrz očištěna, ať se Duch Svatý zmocní vedení zázračným způsobem, vezme Svě Slovo a přinese Je do každého srdce. A ať se dnes každý nevěřící stane skutečným znovuzrozeným dítětem Božím. A ať je dnes každý nemocný člověk uzdraven. Ať nám Duch Svatý dá tu schopnost víry, která se dostane za každý stín a každý mrak, vezme moc Boží a přivede Jej do naší přítomnosti, nebo nás raději přivede do Jeho Přítomnosti. Pozvedne nás nad stíny. Ať tady nezůstane ani stín. Ať my všichni nyní přivedeme naše duše do spojení s Bohem.

⁴¹ Přistupujeme k Tvému Slovu, Pane. Slíbil jsi, že požehnáš Svému Slovu, kdykoli Ono bude vysloveno. Řekl jsi: „Nevrátí se k Tobě prázdné, ale Ono vykoná to, na co Ono bylo zaměřeno. A, Otče, Ty, Který jsi poslal to Slovo! Tak tedy, ať Duch Svatý nyní vezme to Slovo a jde přímo do srdcí těchto lidí a uvede do chodu nepohnutelnou víru, Pane, která uzdraví nemocné a trpící. Zachraň ztracené. Dej zkušenost těm, kteří ji nemají. Skryj nás nyní do, za Krista, Pane. A nech, ať celé naše mluvení a kázání a svědčení, cokoli se bude dít, ať je vše skrze Krista, neboť o to prosíme v Jeho Jménu. Amen.

⁴² Když pomyslím na Jeho dobrotu! A teď, tohle je známý text. Celou noc jsem si připadal jak . . . I když jsem si lehl do postele, nemohl jsem z mysli vypudit tento text. Musel jsem o—o tom neustále přemýšlet. Již jsem k tomu přistoupil tolikrát. A stále jsem to měl ve své mysli. A dnes bych s pomocí Boží chtěl trochu promluvit, ještě přesně nevím co, neboť nemám připravené ani slovo, nic. My nekážeme ze žádných poznámek. Jen co Pán řekne učinit, a začít a zastavit, a zkoušíme, když . . . na Jeho příkaz.

⁴³ V Knize Genesis, 22. kapitola a 7. verš, čtete toto. 7. a 8. verš, jen na uvedení tématu.

Mluvě pak Izák Abrahamovi otci svému, řekl: Otče můj! Kterýž odpověděl: Co chceš, synu můj? A řekl: Ať, teď oheň a dříví, a kdež hovádko k zápalné oběti?

Odpověděl Abraham: Bůh opatří sobě hovádko k oběti zápalné, synu můj. A šli předce oba spolu.

⁴⁴ A teď, ze čtení Slova, velmi známého textu, chci to jenom vzít za námět, jestliže Bůh chce, jen na chvilku: *Bůh má připravenou Cestu.*

⁴⁵ Tak tedy, komunikace, odbor komunikací pro vás připravil silnici, abyste mohli přijet do Jeffersonville, ať přijíždíte na ranní bohoslužbu odkudkoli. Měli jste . . . Měl připravenou silnici. Vy po ní jen jeďte. Vezměte si mapu a držte se silnice. Je to velice jednoduché. Jeďte ve Spojených státech kamkoli, prostě si sežeňte automapu.

46 Bůh má mapu označenou pro naše uzdravení, pro spasení, a mapu označenou pro Slávu. To všechno vede tou cestou. A pokud cestujeme touto skvělou, starou silnicí, pokud potřebujeme nějaké—nějaké místo pro uzdravení. . . Všimněte si, na mapě jsou podél cesty malá stanoviště, kde pro nás Pán připravil léčivá místa. Má duchovní po celé, kteří mají. . . věřící v Božské uzdravení a modlí se za nemocné a trpící.

47 Jako cestovatel, který upadl, když přicházel od Jericha, z Jeruzaléma do Jericha a oni ho vzali do hospody, do malého připraveného místa. A vylili na něj jakýsi olej a dali nějaké peníze a dařilo se mu lépe. A Pán řekl, nebo spíše ten muž řekl: „Pokud to bude o něco víc než tohle, když přijdu, já—já to vyrovnam, až opět přijdu, na mé příští cestě.“ Takže, my víme, že Bůh má připravenou cestu.

48 Co se týče charakteru Abrahama, dnes ráno jsme mluvili, nebo jsme to brali jako základní myšlenku. On, dle mého názoru, je jedním z nejvýznamnějších charakterů celé Bible a jednou z mých nejoblíbenějších postav, které přináším lidem jako příklad.

49 Nyní k Židům 11. kapitola, nebo 12. kapitola, 1. verš říká:

*. . . i my, . . . tak velký oblak svědků vůkol sebe
majíce, odvrhouce všeliké hříchy, i . . . břímě, i
hřích . . . snadně obkličující nás, . . .*

50 Nyní, uvědomujeme si, že hřích je pouze jedna věc, a to je nevíra. Hřích je jednotné číslo. Hříchy. . . Jsi hříšník, protože jsi nevěřící. Jsi křesťan, protože jsi věřící. To neznamena, teď, že jednou, nebo. . . Mnohokrát jsem řekl, že kouření, pití, hazardní hraní a cizoložství, lhaní, to není hřích. To jsou jen atributy nevíry. To je to, co nevíra produkuje. Důvod, proč to děláte, je ten, že jste nevěřící. Ale když se stanete věřícím, pak všechny tyto věci odkládáte pryč a to je nový život z víry a ten produkuje spravedlnost, pokoj, radost, lásku, trpělivost, dobrotu, snášenlivost, laskavost. To jsou atributy, protože jsi věřící. A teď, Bůh. . . Přestal jsi někdy myslet. . .

51 A teď, jen na chvíli, podívejme se přímo do Písma. Já To miluji, protože To je Boží stezka. To je Boží spravedlivost.

52 A všechny tyto věci, které se staly ve Starém zákoně, jsou příkladem, čím můžeme být, pokud přijmeme ty samé věci a půjdeme cestou, kterou i oni šli. Bible říká, že unikli ostří meče, dělali různé věci, jejich mrtví byli vzkříšeni. Vy řeknete: „Ale to bylo v biblické době.“ Ale děje se to právě nyní. Toto je biblická doba. Od té doby, co přišel Duch Svatý, je to neustále biblický čas. Nikdy z něj nevyjdeme. Ačkoli, vy víte, že kvůli těmto věcem na sebe bereme pronásledování, a lidé, kteří tomu nevěří, si z toho dělají legraci, posmívají se. Tenkrát to měli rovněž takové.

⁵³ Ale jednoho dne, až život skončí, příběh bude vypravován tam nahore ve Slávě, až bude zpívána píseň vykoupení. Ó, skoro vidím tu dobu, když Ježíš přichází na Zemi a vykoupení stojí v Jeho Přítomnosti se zdviženýma rukama, „Vykoupen milostí!“ Když Andělé budou stát v kruhu kolem Země se skloněnými hlavami a nebudou vědět, o čem mluvíme. Oni nikdy nemuseli být vykoupeni. Vy a já potřebujeme vykoupení. Byli jste to vy a já, za které Kristus zemřel. To je důvod, proč můžeme zpívat „Vykupující milost!“ Anděl o tomto nic neví; on nikdy nepadl. Jak to bude krásné! Ó, ale!

⁵⁴ Když myslím na to, jak všechny vrásky na tomto těle budou vyhlazeny; všechny šedé vlasy zmizí; shrbená ramena se narovnájí; „Hej, podívej se, co On pro mě udělal.“ Mluví o vykupující milosti, uslyšíte můj hlas, já vím, že ano. Nejen můj, ale každý, uslyšíte jejich hlas, až budou zpívat příběh: „Vykupující milost,“ jak On nás vykoupil. Nyní máme jen symboly toho. Dostali jsme jen nejnižší odměnu, ukázkou toho. Jednoho dne dostaneme plnou odměnu.

⁵⁵ Ježíš vůbec nepřišel na zemi a nezemřel zbytečně. Ježíš se nechopil šťastné náhody, aby přišel na zem. Ježíš by to neudělal. Bůh tak neřídí Své úřední povinnosti, tak nedbale. Ježíš přišel na zemi zemřít za jistým účelem, nejen proto, aby se podíval, jestli tady někdo nebude. Bůh před založením světa, ustanovil... celou věc předvídal. Věříte tomu? Předvídal to! Skrze předchozí vědění to On předvídal.

⁵⁶ Proto taky věděl, že tady bude povolána Církev bez poskvrny či vrásky. A určitě tam musely být jisté přípravy, jak tuto Církev zachránit, a tak On poslal Ježíše. Nejen, „aby snad někdo mohl být spasen,“ ale On věděl, kdo to způsobí. Měl si pozvat lidi a těmi jste vy. Měl by mít lidi, kteří budou věřit v Božské uzdravení, přijmou zsinlost na své uzdravení, a těmi jste vy. Bůh to věděl. Věděl, že zde budou i nevěřící. A taky byli. On věděl, že budou. Předvídal to, a proto mohl předpovědět, že to tak bude.

⁵⁷ A On předvídal, že tady bude někdo, kdo tomu bude věřit, tak On poslal Ježíše pro ty, kteří tomu budou věřit. A dnes jsou zde shromáždění na jednom místě, aby přijali, co Bůh předvídal, že se stane. Bůh udělal přípravu pro ty, kteří budou věřit, a vy jste částí té přípravy. Bůh předvídal, předtím než byl zformován svět, že tady tyto dny jednou budou, to je důvod, že to On mohl předpovědět. On to předvídal a On udělal přípravu pro ty, kteří to přijmou.

⁵⁸ A vy jste ti lidé, kteří sem dnes ráno přišli, abychom se za ně modlili, pro tohle byly ty přípravy učiněny. Bůh to předvídal. Ó, ale! To pozvedá city našich duší.

⁵⁹ Jak jste si všimli, Duch Svatý, když On vzal Slovo a umístil Je od jednoho konce shromáždění k druhému, sledoval city

posluchačstva. Víte, co dělám potom? Víím, že Boží Přítomnost je v budově. Když uvidíte ten způsob, efekt, pohybuje To lidmi, jen když vidíte Slovo; Bůh činící přípravy a opatření.

⁶⁰ Ta hlavní věc, za kterou jste dnes ráno sem do modlitebny přišli, je, Bůh to předvídal a uspořádal, že byste mohli přijmout právě tu věc, kterou jste dnes ráno přišli obdržet. Amen. Vidíte to? Vidíte, všechno je už uspořádané. Jediná věc, kterou musíme udělat, je zrovna teď to přijmout. Bůh to již poslal. Je to zde. A teď, jediná věc, kterou musíme udělat, je vstát a přijmout to.

⁶¹ Teď vám musím ukázat, jak to přijmout, jak vztáhnout ruku vzhůru a uchopit to. A pak, když to máte, pak víte, že je to tady. Už to nic nevymaže; je to nesmazatelné. Nikdy to nemůže být změněno.

⁶² Všimněte si, Bůh nám zde dává příklad, Abrahama a jeho malého chlapce Izáka. Přemýšlel jsem o minulosti, kdy byl Abraham prostě obyčejným mužem. Nebyl nic víc než kterýkoli jiný muž. On snad . . .

⁶³ Jeho otec byl modloutivatel, přišel do země kaldejské, do města Ur, přišel z Babylona, kde uctívali kořeny stromů. Byla tam tehdy nějaká žena a ta byla považována za jakousi bohyni a tak dále, bylo to—bylo to vytvořeno Nimrodem. A tam bylo poprvé ustanoveno modloutívání, v Babyloně. Lidé byli rozptýleni. A Babylon je svedl všechny do jedné skupiny, jak jednu velkou hlavu nebo jednu velkou organizaci.

⁶⁴ Ale Abraham vystoupil ze skupiny, kterou odtáhl pryč; jeho otec. Byl ženatý se svou polosestrou a sestoupil, ale . . . a žil v těch—těch údolích, v údolí Sinear. A tam k němu mluvil Bůh, když mu bylo šedesát— . . . nebo sedmdesát pět let a přislíbil mu případ Božského uzdravení. A jeho ženě, Sáře, bylo šedesát pět let. A přislíbil, že skrze jeho víru v Něj, že On provede Božské uzdravení Sary. Amen.

⁶⁵ Jaký obdivuhodný obraz! Jak vynikající! Jak, to—to, pokud si všímáte, to byla vždy Abrahamova víra! Dokonce i Sára o tom pochybovala, dokonce se tomu smála a hádala se se Samým Bohem a taky se Mu smála. Ale Bůh, kvůli Svě svrchovanosti, nemohl couvnout od Svého slibu.

⁶⁶ Ó, kdybyste to jen mohli vidět, nezdravý lide, že to je, když se má něco stát. To prostě musí. Je to založeno na vaší víře v Boha.

⁶⁷ Tak tedy, Bůh řekl Abrahamovi, že On učiní a zajistí nějakou cestu, aby se to stalo. Je-li zde někdo, kdo to má za sebou, nebo dospívající, bude vědět, že to muselo být vynikající . . . něco muselo dát atmosféru. Ale než to Bůh udělal, nebo to zaslíbil, On na to učinil přípravu dříve, než to On zaslíbil. Muselo to tak být.

⁶⁸ Lidé, kteří jsou dnes zde s rakovinou, srdečními potížemi, slepí; bude tu muset být nějaké velké hnutí Nadpřirozena, které by to učinilo.

⁶⁹ Muselo to být v neděli ráno, minulou neděli ráno, něco nadpřirozeného, co zde zvedlo tu paní, položenou na nosítkách. Zlomené kotníky a kornatění, že se ani nemohla zabalit do své příkrývky; za patnáct minut se do ní zabalit mohla. Přípravy byly učiněny. Vidíte to? Ó, jaká slavná věc!

⁷⁰ Přípravy byly učiněny. Bůh předvídal, že On pošle Abrahama a On jej nechal jít přímo dolů, dokud nezestárnul na sedmdesát pět let, aby ukázal, jaký to bude zázrak, Sáře dovolil putovat také. A tak k nim On mohl mluvit, když jim bylo osmnáct nebo dvacet let, ale On to nechal zajít tak daleko, aby z toho mohl být zázrak.

⁷¹ Bůh rád ukazuje Svoji Moc. Ne proto, že by On musel; ale On to dělá rád. Těší Ho to, v Jeho všemohoucnosti, aby Jeho poddaní věděli, Kdo On je. Jsem tomu tak rád, protože mi On ukázal Svoji moc. Obvykle, když Bůh ukazuje Svoji moc, nehledě na to, co lidé řeknou, lidé budou pořád brebentit. Připravuje to jejich srdce. Činí je to připravenými. Přinutí je to sebrat všechny síly a být připravenými uchopit nový záchytný bod.

⁷² Lidé, kteří nevěří v Božské uzdravení a uskutečňování zázraků, nediví se, že naše církve umírají. Není divu, že chřadnou v Krve prosté sekty. Není divu, že dnes tak převažuje sociální Evangelium, je to proto, že v našich seminářích a tak dále, zbavujeme Boha všeho mimořádného.

⁷³ A Sám Bůh je mimořádný. On je Stvořitelem Života. On je Jehovah. On je ta úžasná Realita. On je tou úžasnou Podstatou všeho, co bylo na zemi učiněno, bylo to učiněno Jím. A On staví Svou Moc na odív tím, že každé ráno uvidíme nad obzorem slunce, sesláním Svého deště, sesláním Své duhy. Že přichází dolů ke Svým poddaným a uzdravuje jejich nemoci a zbavuje je hříchů. Amen.

⁷⁴ Totéž slovo, „Bůh,” Osobně, slovo *Bůh* znamená „objekt uctívání.” A my Ho uctíváme, protože On. . . Ve Své velikosti, že ustanovil tyto věci před námi a my je vidíme, jsou viditelné před našima očima. Jak je to úžasné, sloužit Mu! Jak On tak předvídal tyhle věci a uspořádává je!

⁷⁵ Možná, že dnes řeknete: „Bratře Branhame, já jsem křesťan. Jak se mi to přihodilo? Proč jsem se dostal do tohoto stavu?”

⁷⁶ No, možná, že to Bůh udělal přesně tak jak s Abrahamem a Sárou. No, Sára se nepochybně vdala za Abrahama, když byla zrovna děvčetem v letech dospívání. Abraham byl nepochybně mladým mužem mezi dvaceti a devětadvaceti. V jejich věku byl

deset let rozdíl. Možná, že jí bylo šestnáct a jemu šestadvacet. No, On k nim nemohl mluvit, říci: „A teď, budete mít dítě, nyní ve svém mládí. Můžete milovat své děťátko nyní, dokud jste mladí, a můžete se z něj těšit. Vychováte je a to bude předobraz Spasitele, který přijde,” a tak podobně. On to tak mohl udělat. Ale Bůh rád činí zázraky. Ó! Promiňte mi. Ale musíme vědět, co On udělal!

⁷⁷ Jak se tak dívám na obličej lidí, vidím ženu sedící zde, která umírala na rakovinu a nebylo—nebylo z ní víc než stín ženy a byla právě v tom bodě, kdy se odchází. Dnes ráno zde sedí zdravá, silná, s červenými tvářemi.

⁷⁸ Zde na předním sedadle sedí mladá dáma. Právě před chvílí jsem s ní mluvil, byla v tom nejhorším stádiu alkoholizmu. A teď je tady, vůbec nevypadá neuroticky; svěže a pokorně.

⁷⁹ Dívám se tamhle a vidím vzadu ženu, která byla slepá a dnes ráno je zde a nemá už ani brýle na očích.

⁸⁰ Ó, to je Bůh dělající cestu, On to učinil na Golgotě. Tam, naše naděje jsou vybudovány na něčem ne menším než Ježíšově Krvi se spravedlností. Ó, jak to On dělá! Nemůžeme na to přijít, ale On to dělá. A On to činí pro Svoji Slávu. A On na to učinil přípravy.

⁸¹ Pokud jste chtěli vzít vaše dítě na nějaký večírek, nepřipravili byste je na to a nepřinesli mu připravené šaty a tak podobně, nebo jeho malý oblek, ať je to jakékoli dítě, hoch či dívka? Připravili byste se na to.

⁸² Jestliže se chystáte přijímat hosty, nebyli... na večeri, nepřichystali byste si prvně tuto večeri? Neboť, připravujete se na tyto věci. Připravujete se na tato velká požehnání, která přicházejí, která můžete dát lidem. Nepřijímáte rádi hosty? Chodíte rádi ven a zvete si rádi lidi domů a hostíte je? Všechno uklidíte, všechno připravíte. Vy—vy, dáte jednu malou kytičku *sem*: „Takhle se jim to určitě bude líbit.” A *sem* dáte nějakou malou věc: „Tak tedy, uvidím, jim—jim se to líbí,” a tak byste to připravovali a uspořádávali. „A já vím, že oni mají rádi tento druh masa,” takže to maso připravíte opravdu kořeněné a dobré. Protože, pokud se na to necítíte, pozvete si někoho, ať to za vás udělá, někoho, kdo to umí lépe. Vy to uspořádáváte, pro něco připravujete, protože chcete, aby váš host byl opravdu dobře pohostěn.

⁸³ Bůh některé časy skryl, On chtěl, aby Jeho děti měly to nejlepší, proto dělal přípravy. Předem to ukázal skrze proroky. Zjevil to v Kristu. Stůl je dnes připraven. A každý muž a žena, kteří jsou pozváni, jsou vítáni, aby přišli k tomuto Stolu: „Neboť On byl zraněn pro naše přestoupení a Jeho ranami jsme byli uzdraveni.” Je to všechno předvídáno! Je o to

postaráno a je to připravené. Jídlo je hotové. Povolání je dáno. On to předvídal. On činil přípravy. Je to Boží cesta připravená pro vás, když jsou vaše duše hladové.

⁸⁴ Dnes ráno mi jedna žena řekla: „Šla jsem na jedno ze shromáždění, viděla jsem tak šťastné lidi.“ Řekla: „Já jsem nebyla šťastná. A pak jsem se na ně podívala a řekla: „Ti jistě něco měli. Přeji si, abych to taky měla.“ Jistě, Stůl byl připraven pro tu ubohou hladovou duši. A dříve než bohoslužba skončila, jedla z toho samého Stolu. Ó! Proč? [Sestra říká: „Bratře Branhame, to jsem byla já.“—vyd.] To je—to je správné. [„A nyní—nyní, dnes jsem šťastná.“] Amen.

⁸⁵ Opilá, se skelnýma očima, nenapravitelná alkoholička, její doktoři to vzdali; tady je, šťastná, znovu se raduje. A to bylo, myslím, tak před dvěma lety. [Sestra říká: „Třemi roky.“—vyd.] Před třemi roky. A, vidíte, stále se drží.

⁸⁶ Pokud někdy přijdete k tomu Stolu, jednou, a přisednete, už nikdy neodejdete. Je to tak skvělé! Na světě není nic s čím by se to dalo srovnat. Je to tak nádherné, vědět, že tě On miluje. Bůh, činící přípravy!

⁸⁷ Teď On řekl: „Nechám Abrahama... A místo abych ho povolal nyní, v šestadvaceti, a Sáru v šestnácti, počkám, až budou starší. Nechám to až po Sárině přechodu. Ó, obvykle je to tak ve čtyřiceti a pak... čtyřiceti, padesáti, šedesáti. Počkám dvacet pět let, pak ji povolám. A Abrahama nechám, ať má sedmdesát pět let, pak ho povolám.“

⁸⁸ Tak tedy, On řekl: „Abrahame, něco pro tebe udělám.“ Je to dostačující, pokud Bůh řekl, že On něco udělá.

⁸⁹ Abraham řekl: „Dobře, Pane, jsem samozřejmě rád, že to dostanu.“ A choval se jako by to už měl. Amen. Tak to je. Pokud Bůh má, On by... Neřekl by to, pokud by to neměl připraveno. Jestliže to On má připraveno, cit'ťe se, jako byste to už dostali.

⁹⁰ Pokud vám řeknu, že bych vám dal dub a vy řeknete: „V pořádku, bratře Branhame,“ tak to já přijdu s malým žaludem a dám vám ho. Dostali jste dub. Jistě, je to tak. Je to ve formě semene. Ale nic se nebojte, zasad'te ho do země a bude z něj žaludový strom. Nepochybně.

Tak je to podle Slova. Slovo je semeno.

⁹¹ Slovo přišlo k Abrahamovi. Slovo Boží k němu přišlo a řeklo: „Abrahame, vybral jsem si tebe.“ Pochopili jste to? Ó, já to prostě miluji! Ne: „Ty sis vybral Mne,“ ale, „Já jsem si vybral tebe.“

⁹² A proč jste dnes ráno zde, je to kvůli nemoci? Bůh si vás vybral. Dnešek je vaším dnem pro uzdravení. „Já jsem si vás vybral. Já jsem připravil večeři. Já jsem vás pozval. Teď je každý z vás hostem a vy jste sem vstoupili. A Já mám vše

připraveno a všechny lahůdky jsou na stole a každý z vás je teď může ochutnat." To je pozvání! Tak tedy, Bůh nyní říká, někdy . . .

⁹³ Abraham, Abraham by neváhal říci: „Děkuji Ti, Pane. Jsem tak rád, že tohle dostávám, toto zaslíbení, které jsi mi Ty dal. Protože, zde jsem, jsem starý a vždycky jsem chtěl děti. Tak, jsem—jsem starý a já—já bych rád měl toto zaslíbení.”

⁹⁴ Dobrá, Abraham šel po svých, jako kdyby věřil, že se to dítě narodí ten samý rok. Ale, víte, den za dnem, ubývalo šancí. A tak to šlo, den za dnem, pak týden za týdnem a rok za rokem a beze změny. Ale Bible říká . . .

⁹⁵ Tak tedy, pokud byste to byli vy a já, no, možná . . . Neříkám vy a já. Ale nějakí lidé, řekli by: „Ó, ale! Bůh, Bůh mě opustil. Nedodržel Své zaslíbení.” Ale On Své zaslíbení dodržel.

⁹⁶ „A Abraham,” říká Bible, „mohutně rostl v Bohu.” Neustále se to zvětšovalo. A teď, je mu sedmdesát pět. Za deset let mu bude osmdesát pět.

⁹⁷ Deset let! Jen pomyslete, tehdy jsem já začal kázat těmto shromážděním, a deset let uběhlo; a stále se nic nestalo, první člověk, za kterého jsem se tehdy modlil, ale stále budu Boha chválit, protože se to jednou stane. Proč? Bůh to připravil.

⁹⁸ Bůh ti nikdy nedá zaslíbení, dokud pro to prvně není záruka. Dobrý muž by vám nedal šek, když by v bance neměl peníze. Čestný muž by to neudělal. No, Bůh by vám nedal Svůj šek na spasení či uzdravení, pokud by tam pro to nebyla nějaká záruka. Bůh to připravil.

⁹⁹ On řekl Abrahamovi, že bude mít dítě. A to platilo.

¹⁰⁰ Noémovi řekl. On řekl: „Noé, chci, abys Mi postavil koráb. Vybuduj jej pro záchranu svého domu; koráb.” A Noé . . . Není v Bohu dobrota? Předtím, než se tyto velké pohromy staly, Bůh vždy varoval a připravoval cestu úniku. On ji připravuje. Řekl: „A teď, nějaký . . . Noé,” podívejte se na to, „Já chci, abys postavil koráb.” Proč, na zemi neměli žádnou vodu; jen malé pramínky. Nikdy nepršelo. Tam nahoře na obloze nebyl žádný déšť.

¹⁰¹ A někdy se to zdá pozemskému myšlení bláznivé, když Bůh dává člověku zaslíbení, kterému svět nemůže rozumět. Není o tom pochyb, ale když jste dostali Boží požehnání a znovu se zrodili, vy, lidé si mysleli, že jste šílení. Říkali: „Ten člověk je trochu mimo.”

¹⁰² Vidíte, pohybujete se vírou. Ó, ale! Vy se připravujete na něco, o čem svět vůbec neví. Oni žijí právě jen tak daleko, jak mohou vidět. Ale my žijeme věcmi, které nevidíme, kterým věříme, které Bůh řekl, že jsou pravdivé. Víra se nedívá po věcech, které můžeme vidět. Víra hledí na věci, které nevidíme.

¹⁰³ Jak šťastni bychom tedy měli dnes ráno být, každá osoba, která se připravuje na své uzdravení. Jistě. „Jak to jen udělám? Nevím. Ale, Bůh to pro mě připravil, právě jsem to přijal—přijímám to. To je vše. Budu dělat přesně to, co mi On řekl, abych dělal a přijmu to.“ Vidíte? Protože to je Boží připravená cesta, jak to dělat. On činí přípravu.

¹⁰⁴ Tak tedy, Noé vyšel ven a začal stavět koráb. Boží dobrota byla s ním; On řekl: „A teď, Noé, jsou nachystány nějaké potíže. A všechno, co nebude v tom korábu, se utopí, takže se připrav a nastup si do korábu a vezmi tam svou rodinu. Řekni všem. Všichni jsou vítáni, ale jsem si jist, že to neudělají. Ale ty spravedlivý—ty spravedlivý to prostě udělej—udělej to pro ně, přesto. Tady je ten koráb a ty postav tento koráb. A každý, kdo chce přijít, může, a bude zachráněn.“ Tak Noé šel a stavěl.

¹⁰⁵ Tak jako vy dnes, jen dál stavíte své svědectví. Budujete duchovní koráb pro záchranu vaší vlastní duše, pro své svědectví a pro slávu Boží.

¹⁰⁶ Oni teď jen dál staví koráb a lidé přicházejí a smějí se a dělají si z něj legraci. A říkají: „Hej, slyšel jsi o tom chlápku, který tvrdí, že sem přijde jakási voda? Odkud by měla přijít? Co, tam nahoře nemůže být žádná voda. Podívej se, vidíš nějakou vodu? Je to tak modré, jak to jen může být. No, my tady žijeme celé ty roky a nikdy tady žádná voda nebyla. Jak by mohla přijít? Tam nahoře není žádná voda a ten člověk říká: ‚Celá země bude pokryta vodou.‘ Ten člověk tam nahoře musí připadat trochu směšně. Asi má něco s hlavou.“

¹⁰⁷ Ale proč to dělal? Proč to připravoval? Vyhověl Boží přípravě? Bůh se připravoval zničit nepřátele světa a Noé musel vybudovat cestu, aby připravil něco, aby skrz to proplul.

¹⁰⁸ A tak je to i dnes. Bůh připravil cestu, jak zničit rakovinu. Bůh připravil cestu, jak zbavit vaše oči slepoty. Bůh učinil cestu. A co se my dnes ráno pokoušíme s tímto Slovem udělat? Snažíme se vybudovat něco, na čem byste mohli projet k vašemu vítězství. Slovo Boží, TAK PRAVÍ PÁN, vidíte, dojedete tam na Jeho Slově. „Bůh to řekl!“

¹⁰⁹ Po chvíli, když byl Bůh připraven, aby se to stalo, začalo pršet. A když se Bůh připraví na to, aby se to stalo, vždycky se to stane. Vidíte? Bůh buduje Svou cestu poté, co se na to On připraví. V pořádku.

¹¹⁰ Udělal to samé, On oslavoval Sám sebe v hebrejských dětech. On se připravil. Kdy to On učinil? Hebrejské děti neměly žádné zaslíbení. Nemohly se dostat zpět sem a přečíst si to v Bibli a říci: „Pane, Tys ve Svém Slově zaslíbil, že pokud by kterékoli z Tvých dětí kdy vstoupilo do ohnivé pece, Ty je osvobodíš. V pořádku, Pane, právě jdeme rovnou tam.“ No, to by bývalo nebylo těžké udělat; jen jejich víra, protože to Bůh už zaslíbil. Ale Bůh jim nic takového nezaslíbil.

¹¹¹ Ale, zde jsou slova, která měli. Bůh k nim byl tak opravdový; řekli: „Náš Bůh je schopen.“ A jak to, že někdo nevěří v Božské uzdravení? „Bůh je schopen nás zachránit, když vstoupíme do této ohnivé pece, ale my se tvým sochám klanět nebudeme.“ A když vstoupíme do ohnivé pece jen s holou, ryzí vírou, že je Bůh schopen; aniž jim bylo něco zaslíbeno, ale On byl schopen. Bůh poslal do ohnivé pece Krista a odvál od nich oheň pryč a ochránil je a vyvedl je ven. Jistě. Ale, já tvrdím, že Bůh je schopen.

¹¹² Ted' nepřicházíte a neříkáte: „Bůh je schopen.“ Nemusíte takto přicházet.

¹¹³ „Bože, Tys to zaslíbil! Amen! Připravils to na Golgotě a já jsem přišel, abych to přijal. Je to Tvá příprava. Tys to připravil. A Tys to zaslíbil a já vidím ostatní, jak to přijímají, takže přicházím také, Pane, abych dostal svůj díl.“ Odejdeš jako jiná osoba. Odejdeš s takovou kotvou ve své duši, že vás nic nemůže rozházet. Víš, že jsi uzdraven. Víš, že se Bůh o tuto tvoji záležitost postaral, protože to On zaslíbil.

¹¹⁴ On při těchto slibech testuje a zkouší. On, On to mnohokrát udělal.

¹¹⁵ Nechal hebrejské děti plně pocítit váhu přicházejícího ohně.

¹¹⁶ Nechal Daniele slyšet řev lva a možná i jeho horký dech přímo proti němu. Ti lvi s otevřenými tlamami, hladoví, tam dole v jámě. Ti lvi se hnali s velikým řevem jako o závod přímo na něj a už byli připraveni uchvátit Daniele. Najednou byl skryt Andělem. Amen! Kolem Daniele se vlnilo Světlo. Není pochyb o tom, že To byl Ohnivý Sloup, který vedl děti Izraele.

¹¹⁷ Zvířata se bojí ohně. To vy víte. Bojí se světla. Můžete kterémukoli zvířeti posvítit do tváře a ono uteče.

¹¹⁸ A možná, že Bůh vyzařuje, protože Bůh žije v lesku. Bůh je stravující Oheň. A možná, najednou ani nevíte, že řekl, co se stane. Ale oni ho hodili do lvího doupěte. A pak tam byl Duch Svatý a ti lvi se stáhli a lehli si. Jaké to bylo?

¹¹⁹ Není divu, že svatý Agnamus, když umíral, když přišel ke kříži a oni se ho chystali zabít. A on tam přiběhl, objal kříž a políbil ho, když se ho chystali potříť dehtem a posypat perím. A on řekl: „Ó, kříži Kristův, je mi jen líto, že jsem měl jen jeden život, který Ti mohu dát. Já lituji, že jsem měl jen jeden život, který Ti mohu dát.

Zeptali se: „Máš strach?”

¹²⁰ On řekl: „Strach?” A oni obtočili jeho ruce ke kříži, potřeli ho dehtem a naházeli na něj perí a položili sud od pryskyřice na dno. A procházeli kolem a házeli hořící pochodně do ohně a ty ho začaly olizovat. A poté, co se lidé dobavili a doházeli své kameny jeden za druhým, aby se zbavili tohoto škůdce,

kazatele spravedlnosti, co se stalo? Oheň dohořival a svatý visel na kříži a chválil a velebil Boha. Bůh pro něj připravil cestu úniku přímo uprostřed ohně. On připravil cestu. Proč? On přichází statečně, neohroženě.

¹²¹ Takhle přistupujeme k Božím zaslíbením. Směle přicházíme a přijímáme je. Nepřicházíme třesoucí se a neříkáme: „Možná budu. Možná já... Příští neděli možná *tohle* bude *tamto*.” Ne. Přicházíme s důvěrou ve své srdci, říkáme: „Bože, skrze Krista je připravená cesta a já přicházím, abych ji přijal.” Je to jednoduché, když se podíváte a vidíte, kdo to zaslíbil, pokud vidíte, že to zaslíbil Bůh. Pokud Bůh učinil zaslíbení, je Bůh schopen Své zaslíbení dodržet.

¹²² Když tady minulou neděli ležela ta zbožná matka a řekl jsem: „Matko, věříš, že Bůh dodrží Své zaslíbení?”

¹²³ Odpověděla: „Celým svým srdcem.” Ó, ale! To bylo ono. Tohle to dokázalo.

¹²⁴ Tohle to udělalo, když jsem stál přednedávnm v Karlsruhe, v Německu, a když můj chlapec a nějaký muž posílali lidi do modlitební řady. Přišla malá slepá německá holčička. Byla úplně slepá. A já jsem nevěděl, co s ní je. Prostě ji poslali nahoru. Ta maličká odcházela z pódia; někdo ji uchopil. Na hlavě měla malé kudrlinky a pramínky vlasů jí splývaly; prostě typická malá Němka; nikdy za celý svůj život neviděla. A když ji sem přivedli, prostě nevěděla, kam má jít. A tak mě objala. Mimochodem, měl jsem ten samý oblek jak nyní. Objala mě svýma malýma ručkama. Mumlala něco německy; nevěděl jsem, co to je. Tlumočník řekl... Řekl jsem: „Co říká?”

¹²⁵ Řekl: „Ona řekla: „Jsi ten bratr, který se za mě bude modlit?”” Ó, ale! Maličká asi *takto*, asi jako moje malá Rebeka.

¹²⁶ A já jsem řekl: „Ano, drahoušku. Přijel jsem až ze Spojených států, abych se za tebe modlil.” Položila svou ruku, objala mne svýma malýma ručkama a položila si hlavičku na mé rameno. Prostě důvěra, dětská prostota, Nebeský Bůh tím nějak pohne.

¹²⁷ Za chvíli otevřela svá malá očka. Zeptala se: „Je... Jak říkáte těmto věcem?”

„Světla.”

¹²⁸ Její matka vyskočila a zakřičela, a vyběhla bez bot k pódiu. Řekla: „Miláčku!”

Ona řekla: „Mami, ó, ty jsi tak krásná.”

¹²⁹ Proč? Golgota připravila, učinila přípravu pro uzdravení jejích očí. Nepochybně. Přišla, aby přijala, co Bůh uchystal.

¹³⁰ Bůh přichystal pro každého. Bůh dává důvěru. Možná, že vaše nemoc byla vleklá. Možná jste ji měli už léta a snažili jste se a snažili. Snažili jste se.

¹³¹ Abraham se snažil. Když měl skoro sto let, Bůh se před ním jednoho dne objevil. A On řekl: „Abrahame, Já jsem Všemohoucí Bůh. Chod' přede Mnou a buď dokonalý." Byl sto let starý, přesně stoletý. „Chod' přede Mnou a buď dokonalý. Já jsem Všemohoucí Bůh." A jestliže byste rozebrali tato slova . . .

¹³² Někdy, možná, rád bych měl v modlitebně duchovní probuzení nebo zde v Jeffersonville, až postavíme stan a připravíme věci, kde můžeme vzít tato slova a rozebereme je, abychom viděli, co znamenají, prostě smysl těchto slov.

¹³³ Všemohoucí je v hebrejštině *El Shaddai*, což znamená „prsa," jako u ženy. „Abrahame, přicházím k tobě ve jménu Prsí Jednoho, Pěstouna, toho—toho Dárce Života."

¹³⁴ Jako malé dítě, když je nemocné, víte, matka je chová na své hrudi a kojí je. A dítě je rozmrzelé a křičící a hubené, jen tam tak leží a je kojeno, sílí. Odkud saje život? Z matky.

¹³⁵ A Bůh se nám dnes zjevuje jako *El Shaddai*, Prsa Jednoho; oba, Nový a Starý zákon jsou prostě plné zaslíbení, jak jen mohou být. Ne prso; ale: „prsa," dvě. Proč? On zemřel pro dvojí záměr. Byl zraněn pro naše přestoupení; s Jeho zsinlostí, Bůh připravil cestu pro naše uzdravení. Vidíte? Jeden pro naši spásu; jeden pro naše uzdravení. „Jsem Prsa Jednoho. Mám dva svědky. V ústech dvou svědků ať je každé slovo potvrzeno."

¹³⁶ Ve Starém zákoně On byl *Jehovah-jireh*, „Pánova připravená oběť." On byl *Jehovah-rapha*, „Pán, jenž tě uzdravuje." Ve Starém zákoně, v Jeho složených jménech, On byl uzdravovatel, *Jehovah-rapha*.

¹³⁷ V Novém zákoně On je Ježíšem Kristem, stejným včera, dnes a navěky. Příprava. Mohli bychom to vzít z obou, Nového či Starého zákona, natáhnout je dohromady. Většinou je to důvod, že jdu do Starého zákona, abych vybral text, protože ho přenáším do Nového zákona a spojuji je a ukazuji vám, že jsou to tam stejná prsa Boží.

¹³⁸ Ten stejný Jeden, jenž vysvobodil Daniele od smrti, když poslal Anděla, je to ten stejný Bůh, jenž je dnes ráno zde. Je to ten samý Bůh, jenž dal slepému Bartimeovi jeho zrak, jenž uzdravil tu malou německou dívku. Nikdy se nesplete. On je Bůh, *Jehovah*. On nemůže. Dělá si přípravu. Připravil cestu pro jednoho každého z nás. Připravil možnost úniku

¹³⁹ A On řekl Abrahamovi: „Já jsem Prsa Jednoho. Tak tedy, Abrahame, jediné, co musíš udělat, je pít, pít.

¹⁴⁰ A všimněte si, že malé dítě, když je nemocné, nezáleží na tom, jak je nemocné. A teď, matky, víte to. Nezáleží na tom, jak je to maličké nemocné, ale dokud kojíte, je spokojeno. Někdy mu připravíte nějakou—nějakou malou láhev mléka a ono je jen na tom, připravíte mu malou láhev mléka a dáte tam nějaké vitamíny.

¹⁴¹ Ó, jak rozkošné! Víte, možná jsme všichni Boží lahvové děti, možná se to tak dá říci. A Bůh připravil jen dvě láhve, Nový a Starý zákon, a prostě tam dal všechny vitamíny. A když se Jej chopíme, necháme se kojit, nejsme jen spokojeni, ale jsme ve stejnou dobu uzdraveni. Dostaneme duchovní vitamíny. To nás prostě budeje a činí nás to silnějšími, silnějšími. To je dobré. Je tam vápník pro kosti. Jo. Jsou tam vitamíny B komplexu na nervy. Ó, je tam všechno. Celý Boží lékařský kabinet tam je. Bylo to všechno v láhvi, dáno do láhve, a On ji otevřel na Golgotě.

¹⁴² Takže, skrze Golgotu můžeme zpětně vyživovat jakákoli vykoupitelná požehnání, za která Ježíš zemřel. Kopí, reprezentující hřích, probodlo Jeho bok, Jeho nohy, Jeho ruce, Jeho hlavu. A, skrze krvácení Jeho života, se my vyživujeme opět zpět k Životu, všechno, co jsme kdy v odpadnutí ztratili. Bůh nám připravil cestu záchrany.

¹⁴³ A teď, byl zde malý Izák, když se narodil poté, co bylo Abrahamovi sto let; a Sáře bylo skoro sto let, měla asi devadesát. Bůh přivedl malého Izáka k životu. Narodil se malý Izák. A když se narodil, jak byla rodina šťastná! Uspořádali oslavu v den, kdy byl odstaven. Abraham ho po osmi dnech obřezal. Teď se z něj stal mladý muž, asi šestnáctiletý. Bůh řekl: „A teď, Abrahame, chci jen vidět, kolik víry opravdu máš. Způsobím ti ve tvém Božském uzdravení obrat k horšímu a uvidíme, nakolik Mi budeš důvěřovat.”

¹⁴⁴ Víte, někdy jsou takové zvraty. Věděli jste to? Já jsem jich zažil několik. Ano, káži Evangelium už léta; někdy jsem najednou onemocněl, někdy nevím, co dělat, ale moje kotva drží. Amen. Připoutejte se prostě ke Golgotě a řekněte: „Bože! Ó, nemohu vidět Golgotu. Vlny jsou tak těžké! Moji lidé *tohle* všechno říkají. Doktor tvrdí, že nemohu žít. Ale, Něco *tady*, linie Života se stále drží.” Drží!

¹⁴⁵ Viděli jste někdy loď s vlečnou sítí, mořskou... spíše mořskou sítí? Ta projde vlnami.

¹⁴⁶ Někdy jsme pod vlnami; nevidíte kolem sebe, nebo nikam. Ale nechte tam vaši kotvu. Podrží vás to, jak se kotva zasekne. A při nemocech a tak, Bůh to všechno dá do pořádku. Obloha se nakonec vyjasní. Všechno dopadne dobře. Drží to za oponu.

¹⁴⁷ On řekl: „Nyní ti dám zkoušku, Abrahame.” Řekl: „Chci, abys vzal tohoto šestnáctiletého chlapce s sebou. Chci, abys ho vzal ven a chci, abys ho nyní zabil.”

¹⁴⁸ „Jak se stane otcem národů? Jak z tohoto chlapce vzejde Kristus? A jaké to bude, až ho zabijí?” Teď přemýšlel: „Jestliže Bůh dodržel zaslíbení, je na Bohu, aby se postaral i o zbytek.”

¹⁴⁹ Tak vzal toho malého chlapce. Neřekl to matce. A šli asi—asi tři dny do pouště. Muž může jít asi dvacet pět, třicet mil denně,

takže musel být asi sto mil od civilizace. A v dálce uviděl horu. Těm—těm, kteří vedli muly, řekl: „Zůstaňte zde.“ Tak tedy, chci, abyste si všimli tohotohle, vy, kteří jste nemocní. Řekl: „Vy zůstaňte zde, zatímco chlapec a já půjdeme tam na tu horu a budeme uctívat a vrátíme se. My se vrátíme. Jak se . . .

¹⁵⁰ „Jak se může vrátit, když ho tam bereš, abys ho zabil? Bůh ti řekl, abys ho zabil, prázdná slova ‚vezmu jeho život‘ a ty mu chceš vzít život, jak se chcete vrátit?“ To je na Bohu. Ó, ale! Dovedete si to představit? Možná jsem dnes ráno jen já tak citový. Vidíte? Jak se chce vrátit zpět?

Ale, Bůh řekl Abrahamovi: „Běž a udělej to.“

¹⁵¹ Abraham řekl: „Dostal jsem ho jako jednoho z mrtvých. A jestliže ho zabiji, Bůh je schopen ho opět vzkřísit. Bůh dal zaslíbení, že on, skrze něj, přijde Spasitel, a Bůh to nějak udělá.“

¹⁵² Mojžíš. Otec a matka Mojžíše museli udělat něco podobného. Jaký Mojžíš bude, osvobodí lidi, když viděli, že je krásné dítě, jestliže by ho hodili mezi bandu krokodýlů? Jak může být jakýmsi—jakýmsi osvoboditelem? Jak to udělá? Dobrá, přijali ho tímto způsobem, tak, že ho strčili zpět mezi krokodýly, věděli, že by se o to Bůh mohl postarat. A Bůh se o to opravdu postaral.

¹⁵³ Bůh položil Svou ruku na Svou Církev. Bůh položil Svou ruku na Svého muže, na Svou ženu. Bůh se dokáže postarat o jisté situace.

Takže, Abraham řekl: „My se vrátíme.“

¹⁵⁴ Když jste dnes ráno odcházely z domova, řekly jste manželovi: „Až se vrátím, budu se cítit jinak?“ Ano, pane.

„Jak se to dozvíte?“

„Nevím; ale budu.“ Ó! Amen!

¹⁵⁵ „Budu jiný, až se vrátím. Jen to sleduj a uvidíš.“

„Jak to uděláte?“

„Bůh se o to postará.“

¹⁵⁶ Pak, až tato velká, rozhodující hodina přišla, vyšplhali se na vrchol hory. A Abraham vyndal svůj nůž a uchopil toho malého chlapce. A on se ho zeptal, řekl: „Otče, zde je to—to dříví a tady je oltář, ale kde je zápalná oběť?“

On odpověděl: „Bůh se postará o oběť.“

¹⁵⁷ Není to pro nás dobrá lekce? Bůh se postará. Nemusíme se vůbec ničím znepokojoovat. Bůh se o to postará.

¹⁵⁸ Právě teď se na něco dívám, ale mohlo by mě to rozbít a zničit. Tak tedy, slyšeli jste mě vejít, opustit bohoslužby; pracoval jsem tam vzadu s bratrem Woodsem. Ale před

několika dny sestoupil Bůh ve vidění a řekl mi a ukázal mi, co mám dělat. Pokud Mu prostě důvěřujete, On je skvělý. On všechno ví. On vám dá to nejlepší, co tu je.

¹⁵⁹ Onehdy jsem se podíval na svůj starý Pontiac, je celý rozbitý, hydraulika už odchází. A byla tam dvě děvčátka, která skákala po sedadlech a tak tak, že se sedadla nepokazila. A já jsem šel a měl jsem to připraveno. A ten muž řekl: „Billy, řeknu ti, co udělám,” povídá, „dobře bych to s tebou vyměnil.”

Řekl jsem: „Jak bych tohle mohl vyměnit?” Řekl jsem: „To nemohu udělat.”

¹⁶⁰ On řekl: „No, jsi ty . . . Ó, máš tady dobrou pověst, pokud to chceš. Poznačím si tě.”

Řekl jsem: „To je ohromné, ale já to nemohu udělat.”

¹⁶¹ Řekl: „Bude to velmi dobrý obchod.” Řekl: „Že jsi kazatel, dám ti to za velkoobchodní cenu.”

Řekl jsem: „To je pěkné, ale, podívej, já—já to nemohu udělat.” Vidíte?

¹⁶² A on řekl: „Dobrá, pokud bys to chtěl někdy vyměnit, dej mi vědět.”

Řekl jsem: „V pořádku.”

¹⁶³ Pak jsem přemýšlel: „No, Bože, já jsem . . . Tato stará věc pro mě stačí. Je příjemná a ta pravá, moje staré auto.” Řekl jsem: „Můžeme se s ním protloukat po zemi. Je to fajn. Sloužilo to takové roky; bude to sloužit stále.”

¹⁶⁴ A onehdy večer jsem měl telefonát z Kalifornie. Volal mě muž, muž, který je multimilionářem. Řekl: „Bratře Branhame, jakou značku auta máš?”

Odpověděl jsem: „Mám čtyři roky starý Pontiac.”

¹⁶⁵ On řekl: „Třicátého prvního tohoto měsíce bude před tvoje dveře postaven jeden z největších Cadillaců, aby ti sloužil.”

¹⁶⁶ Řekl jsem: „Ne. Ne, bratře. Prosím.” Povídám: „Nedělej to.” Řekl jsem: „Pokud . . . Ne.” Povídám: „Moji sousedé tomu nebudou rozumět a lidé taky ne. Já nepotřebuji Cadillac.” Řekl jsem: „Změň to a dej ho někomu jinému. A pokud mi chceš pomoci, dej mi Forda, v pořádku, nebo Chevy,” povídám.

¹⁶⁷ On řekl: „Ne, tohle je již koupeno a stojí tady.” Nevím, co s tím budu dělat.

¹⁶⁸ Ale, vidíte, co to je, je to Bůh. Bůh ukazující Svě milosrdenství. Někdy něco klesne velmi nízko, pak se divíme, jak to vlastně bude dál, ale Bůh už to předem připravil. Drží to prostě tam nahoře, přitahuje k tomu pozornost, vidíte, než vám to dá.

¹⁶⁹ Díky vidění se teď potácím někde jinde. Jednoho dne odtamtud přichází tomu muži dopis. Byl poslán, je mi teď

posílán, od krále nějakého národa za—za mořem. A řekl: „Ó, zázraky a ostatní věci se staly v Německu!” Král Dánska, řekl: „Přijď k nám, bratře Branhame, a posluž mému lidu ve Jménu Pána Ježíše.” A přesně v tom okamžiku, když jsem si myslel, že mě Bůh odmítl a že jsem u konce, On připravil něco nového. Halelujah!

¹⁷⁰ A pak, když jsem brával lidi skrze rozpoznání, jednoho po druhém. On teď umístil v mém srdci něco, o čem bych se teď neodvážil mluvit. Já nejsem fanatik a vy to víte; jistě mě znáte dostatečně dobře. Ale sledujte, co se teď bude dít. Ó, ale! Bude to daleko na druhé straně. Vidíte?

¹⁷¹ Někdy, právě v nejtemnější chvíli, pak přichází Bůh. Halelujah! To je způsob, jakým to dělá Bůh.

¹⁷² To je způsob, jakým to Bůh učinil pro ženu, která měla krvotok. Byla to její nejtemnější hodinka, pak přišel Ježíš.

¹⁷³ Pro hebrejské děti to byla nejtemnější hodina, když se Bůh přiřítíl na křídlech času a odvál oheň pryč od hebrejských dětí.

¹⁷⁴ Bylo to v Abrahamově nejtemnější hodině, když vytáhl nůž a položil ho na svého malého chlapce a zaklonil mu hlavu; a své srdce měl až v hrdle. Byl to jeho vlastní syn, na kterého vytáhl nůž, aby mu podřezal hrdlo, protože to řekl Bůh. Byla to nejtemnější chvíle, když se Bůh, Jehovah, objevil na scéně. Řekl: „Abrahame, zastav svou ruku. Já už jsem to obstaral.”

„Udělal jsi co?”

„Já už jsem obstaral obět’.”

¹⁷⁵ Abraham řekl: „Nazvu to místo Jehovah-jireh, protože to Pán obstaral.”

¹⁷⁶ A v té chvíli začal v poušti bečet beran zachycený za rohy, celý zamotaný někde v révě. Odkud se ten beran vzal? Vždyť jsou sto mil od civilizace. Zvěř, lvi a vlci a podobně, a hyjeny, které se potulují zde v prériích, by ho zabily. A krom toho je zachycen na vrcholku hory, kde není žádná voda, žádné prameny, nic k jídlu. Právě v této ušetřené chvíli se objevil ten beran, zaháknutý v poušti za rohy.

¹⁷⁷ Co to bylo? Jehovah, Bůh, povolal toho berana v existenci. Jistě, On to učinil. To nebylo vidění. On zabil berana. Vytékala z něj krev. Byl to skutečný beran. Jistě, byl. A lila se z něj krev. A ten—ten beran byl přiveden v existenci v jedné minutě a odešel v příští. To byla Boží připravená cesta, jak dát požehnání Svému dítěti, které Mu věřilo až do konce své cesty.

¹⁷⁸ Bůh je schopen v tomto okamžiku odehnat z této budovy slovem každou rakovinu, otevřít každé slepé oko, mohl by každého osvobodit, každého, kdo Mu věří. Bůh má připravenou cestu. On učinil cestu. Poslal Svého Syna, Krista Ježíše, a Duch Svatý se dnes vznáší nad námi. Duch Svatý je nad námi. Dává nám požehnání. Přináší atmosféru.

179 Jak to, že můžete vzít slepičí vejce a dát je do líhně? Matka slepice nemusí sedět na vajíčkách, aby se vylíhla. Stačí, když mají trochu tepla, pak se vylíhnou.

180 Ó, Bůh, On poslal Svě Slovo. A to se vám já snažím dát, Jeho Slovo, Jeho zaslíbení. On to připtavil na Golgotě. Připravil oběť pro vaše uzdravení dnes ráno. Má to tady. A On na To dohlíží. A vy To dostáváte do svého srdce a Duch Svatý se kolem Toho vznáší. Vezme To Život a vytvoří přesně to, co řekl Bůh, aby To vytvořilo. Každé Slovo vytvoří přesně, co To zaslíbilo, protože To tak Bůh připravil.

181 Podívejte se na tu přípravu. Když se člověk připravuje, aby položil jejich... aby nasadil své slepice a tak, jak sbírá jejich vejce a dává je do líhně a dává je do velkého líhňového domu a jak reguluje teplo. To teplo je udržováno nad vajíčky do té doby, než se vylíhnou.

182 A Bůh to všechno tak připravil, že jednoho dne... Přes všechny předobrazy, zpět přes Adama, přes Evu, dolů přes proroky, dolů přes Abrahama, On to uspořádal. Celé to dal do Starého zákona, aby ukázal, co se chystá učinit.

183 A On to dokončil na Golgotě, když On poslal Ježíše: „Který byl zraněn pro naše přestoupení; potřen pro naše nepravosti; kázeň pokoje našeho na Něj vložena.“ Dokončil to na Golgotě.

184 Pak On pomazal kazatele a poslal To pryč, aby To nyní přineslo Slovo a umístilo ta vejce do správné pozice, na správné místo. Pak On vzal to samé Slovo a zakotvil Je tam a pak přichází a vznáší se nad Tím jako Duch Svatý, dokud se to Slovo nestane Životem v lidském srdci a všichni ďáblové z pekla nemohli zadržet Život před tím. Ano, pane. Ne, ne.

185 Ať je to jakékoli vejce! Jestli je to kachní vejce, bude z toho kachna. Jestli je to slepičí, bude v tom kuře. Jestli je to ptačí, bude tam pták.

186 Jestliže Bůh zaslíbil spasení, vezměte To do svého srdce. Duch Svatý se nad Tím bude vznášet, dokud se To neoživí. Pokud zaslíbil uzdravení, vezměte To do svého srdce. Je to Boží připravená cesta.

187 On poslal znamení a divy. Řekl: „V posledních dnech se to stane, řekl Bůh. Ó, pošlu Svěho Ducha Svatého do světa. A předešlu pastory. A velká znamení a divy se budou dít. V Mém Jménu budou vymítat zlé duchy. A budou mluvit novými jazyky; hady bráti či pít smrtící věci, ale jim to neuškodí. Jestliže položí své ruce na nemocného, uzdraví se.“

188 A Bible říká: „V tomto posledním dni přijde jarní i podzimní déšť společně.“ A dnes přes celý národ, z jednoho... od východu na západ, ze severu na jih, je jedno nepřetržitě, velké probuzení Božského uzdravení, Moci Boží. Někteří lidé jsou srazeni a někteří budou vyzdviženi... Bůh se To snažil

dostat do těchto velkých církví a nemohl najít vhodné místo. Odmítali To a řekli, že se to nemůže stát, když o tom uvažovali tady, před několika lety.

¹⁸⁹ Ale Bůh sáhl dolů do nejnižšího společenského postavení, z chudých rodin, rolníků, pozvednout je, jsou nevzdělaní. Proč to Bůh dělá? Ó, pokud by to přišlo skrze velké církve a tak, měli by něco, co by mohli oslavovat. „Naše—naše skupiny se střetly. Rozhodli jsme se takto.” Ale Bůh sestoupil k mužům a ženám, kteří někdy neumějí přecíst ani své jméno. Bůh vezme nic a udělá z toho něco a oni polevíli. A Bůh vzal muže tohoto typu a povýšil je na světě. A i dnes ryk požehnání značí, i když to doktoři dávají do novin, že Božské uzdravení je pravdivé. Musejí to rozpoznat. Mají to před obličejem. Halelujah!

¹⁹⁰ Žijeme ve dni Příchodu Pána. Noc rychle opadává. Kazatelé se potí a modlí; Bůh ukazuje znamení a divy. Ale přichází bouře. Ó, On, On přichází. Je bouře a velký čas probuzení; čas, který tento svět nikdy neviděl, čas, který probíhá právě teď. Nikdy v historii světa zde nebyla taková doba, v kterémkoli věku či kterémkoli čase, kde by Evangelium Moci Boží bylo demonstrováno jak To je nyní; prostřednictvím rádia, prostřednictvím televize, prostřednictvím věrných duchovních; na misijních polích, k Hottentotům, k Afričanům, do Číny, na různá místa. Obrovské uzdravovací probuzení a moc a skutky a znamení a divy, které přicházejí všude. Na celém světě to nikdy nebylo takové! Přátelé, Bůh to připravil. Bůh to řekl. Bůh to plní.

¹⁹¹ Bůh je dnes ráno zde. Připravil dnešní ráno pro vás. Tento den je vaším dnem. Tento čas je váš čas. Pokud si přejete a jste dnes ráno připraveni, pokud věříte celým svým srdcem! Pokud Bohu slíbíte: „Bože, já—já si s tím nebudu už více zahrávat. Přicházím pouze. . . Něco se děje v mém srdci. Dnes ráno se něco maličkého přihodilo. Zatímco jsme kázali a přinášeli Slovo, tato část mě poznamenala.” Když vidím. . .

¹⁹² „On povolal tamty věci, které nebyly, jakoby byly.” Abraham pokračoval, řekl: „Budeme se ubírat *touto* cestou. Bude to *takto*. Budeme mít dítě.”

„Jak je budeš mít?” Ten. . .

¹⁹³ „Moje žena je příliš stará. Doktor říká, že je to nemožné. Dobře, já jsem. . . My je budeme mít, protože to řekl Bůh.” A když se tam nahoře střetl s posledním klíčovým momentem, nazval to místo *Jehovah-jireh*, „Pán připravil Sám pro sebe tuto oběť.”

¹⁹⁴ Někteří z vás přijeli zdaleka, přijeli jste sem umírající. Vaše telefonní hovory jsou napsány tady nahoře v malém bloku, v malé knize v domě. Někteří z vás mají rakovinu. Někteří jsou slepí; někteří hluchí; někteří němí, někteří, otcové s malými dětmi; a matky a podobně, s malými dětmi, které jsou v

různých stavech. Co se stalo? Co vás přimělo, udělat to? Co takto hýbe city lidské bytosti? Jak jste mohli udělat takovou věc?

¹⁹⁵ „Ó, byli už v nemocnici. Měli jsme je všude.”

¹⁹⁶ Ale proč jste je nyní přivedli sem? Protože se něco ve vašem srdci začalo pohybovat. Co to je? To Bůh dělá cestu. Bůh, připravuje. Boží přípravy. Bůh připraví cestu.

¹⁹⁷ Mnoho z vás slyšelo příběh o malé vačici. Bylo to tady nedávno v knihách. Jestli Bůh dosti dbal o chudou, nevědomou vačici; nejen tehdy, ale i jindy se staral o zvířata, já o tom vím. Říkáte si: „Strávil bys čas modlením za zvíře?” Pokud je Bůh posílá, tak ano, jistě. Bůh je Jehovah. On si to dělá po Svém a my Mu prostě sloužíme. Jsme Jeho služebníky.

¹⁹⁸ A teď, můj bratře, sestro, Bůh připravil skvělou cestu pro vaše uzdravení dnes ráno.

¹⁹⁹ Víte, že jsem byl jednou skoro slepý? Museli mě vodit za ruku. Na očích jsem nosil velké silné brýle. A hlava se mi *takto* třepala a nemohl jsem se ani nechat ostříhat, pokud někdo mou hlavu nedržel. Fred Montgomery, tady na Šesté ulici, vám lidé, které měl... Hodně z vás znalo Freda Montgomeryho, holiče tady dole. Kolikrát jsem si odkládal brýle; Fred jednou rukou držel mou hlavu a druhou rukou se pokoušel stříhat mé vlasy; třepala se asi takto. Neviděl jsem ani na cestu. Procházel jsem se ulicemi Louisville, už skoro slepý, musel jsem jít celou cestu podél plotu, asi *takhle*. Zastavoval jsem se a chvíli čekal, až se mé oči vyčistí; byl jsem nervózní troska.

Ó, úžasná milost! Jak skvělý je On ke mně dnes!

²⁰⁰ Pamatuji se, když Mayo bratři zde nahoře řekli: „No, pane Branhame, nemůžete žít.” Řekli: „No, je pro vás nemožné dostat... překonat to.” Řekli: „To—to... Vy prostě nemůžete.” Řekl: „To je, to zde rozděluje vaši duši.” A pak řekl: „Žádný člověk nemůže nalézt působení síly, která prochází nervem, kterým je vaše duše, a tvoří se ve vaší mysli.” Pokračoval: „Je to nemožné.” Povídá: „Přichází mi sem tisíce takových případů.” Řekl: „My pro ně nemůžeme nic učinit.” Povídá: „Je to beznadějně, pane. Nerad vám to říkám.” Ó, ale!

Když jsem vyšel ven, řekl jsem: „Moje služba je u konce.”

²⁰¹ Ale pak přišel Ježíš s viděním a řekl: „Nestrachuj se. Já jsem s tebou. Já jsem s tebou.”

²⁰² Řekl: „Pokud žiješ, budeš jen malou vytáhlou věcíčkou, která má asi sto deset, patnáct liber hmotnosti, asi jak máš ty nyní, možná sto dvacet.”

²⁰³ A zde jsem dnes ráno, mám sto sedmdesát, cítím se dobře. Co je to? Ježíš Kristus, Syn živého Boha, udělal přípravu tam

na Golgotě a já jsem to přijal. Proč to udělal? Ne kvůli mně, ale mohu vám říci, že dnes ráno i vy můžete přijmout stejnou věc a říci o tom někomu jinému. Tak to bude pokračovat. A to je způsob, jakým On připravil cestu, aby se rozšířilo Jeho Evangelium. Věříte tomu dnes? Bůh to připravil.

Teď se na chvíli, s našimi hlavami skloněnými, pomodlíme.

²⁰⁴ A kdyby sestra, pianistka, pokud by přišla na chvíli sem, chci, abys hrála pomalu.

Velký Lékař je nyní blízko,
soucítící Ježíš,
On říká skleslým srdcím, aby se veselila,
žádné jiné jméno, jen Ježíš.

²⁰⁵ Nyní vy, kteří jste vně Krista a neznáte Jej jako osobního Spasitele, nikdy jste Jej nepřijali. Dnes ráno je zde ještě něco jiného, co je kolem vašeho srdce. Zatímco jsou všechny hlavy skloněny. Něco, co se pohybuje kolem vašeho srdce a říká: „Víš, Něco mi právě říká, abych já—já byl raději připraven. Ten velký Den se dost blíží a já—já musím zaujmout postoj. A teď, Pane, ne k bratru Branhamovi, ale k Tobě, pozvednu svou ruku a řeknu: „Jestli . . . Pokud mi Ty pomůžeš, od tohoto dne Ti já—já budu. Já—já Ti budu od tohoto dne sloužit.”

²⁰⁶ Je zde osoba, která by to učinila? Zvedněte svoji ruku a řekněte: „Skrze Boží milost budu od tohoto dne sloužit Bohu.” Zde v budově je někdo, koho neznám. Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej. To je v pořádku. To je správné. „Ode dneška chci žít svůj život pro Pána.”

²⁰⁷ „Jsem křesťanem, už jsem přijal Krista, ale cítím, jakobych teď chtěl být lepším křesťanem. Chci zvednout ruku a říci: „Bože, tímto chci . . .” Bůh ti žehnej. Ó, to je báječné. To je báječné. Bůh s tebou.

²⁰⁸ Kolik vás se skloněnými hlavami je nemocných? Řekněte: „Drahý Bože, nyní, přijmu Tě teď hned. Já—já mám . . . Mám nádor. Mám rakovinu. Mám zde nemocné dítě. Mám . . .” Cokoli to je, je jedno, co není v pořádku. „Je se mnou něco v nepořádku. Vím to. A právě teď přijímám toto Slovo, Tvoje Slovo, stejně tak, jak jsem přišel vírou ke spasení. Věřím ve své srdci. Opravdu věřím, Bože, že nyní kotví Tvé Slovo v mém srdci a že se mi bude dařit lépe. Nevím, před chvílí jsem na to nemyslel, ale já—já prostě—já tomu teď prostě věřím. Už teď se mi bude dařit lépe. Zvednu ruku, abych Ti dal vědět, že tomu věřím celým svým srdcem. Bude se mi dařit lépe.” Zvedli byste svoji ruku, vy, kteří jste nemocní? Ó, ale!

²⁰⁹ Podívej se na ty ruce, Drahý Nebeský Otče! Ty vidíš jejich ruce.

²¹⁰ Je to jakoby byli obráceni. Tak tedy, pokud byli obráceni, Pane, a zvedli své ruce pro spasení, dovedeme je sem nahoru k

bazénu a pokřtíme je; to je další věc. Petr řekl: „Pokání čiňte a dejte se pokřtít, jeden každý z vás, ve Jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů; přijmeš dar Ducha Svatého.” A teď, tak to nyní učiníme, Pane.

²¹¹ Nyní všichni ti, kteří zvedli své ruce a říkají, že věří, že ses Ty usadil v jejich srdcích. Viděli, jak ses Ty už připravil na jejich uzdravení. A oni jsou připraveni to přijmout a přijmou to ve svých srdcích. A, Otče, ještě jednu věc máme udělat, to je, přinést je nahoru a modlit se za ně modlitbou víry. Položit na ně ruce, Tys řekl: „Oni se uzdraví.” Nic tomu nemůže zabránit.

²¹² A, Otče, my věříme, že milostí Boží, kterou nám pošleš na uzdravovací shromáždění, že to bude prostě nádherné. Oni to již přijali. Budeme vděční. Budeme Tě chválit. A dáme Ti veškerou slávu. Řekneme to ostatním. Půjdem do našich domovů svědčit. Někteří zde umírají na rakovinu; jsou zde někteří, kteří nevidí a narážejí kolem; ostatní nemohou chodit. Ó, jsou tady lidé v různém stavu, Pane. Ale, Ty jsi zde, abys vyrovnal každou klikatou pěšinku. Jsi zde, abys odňal veškeré pohromy a vložil tam slávu.

²¹³ Pane, oni sami sebe vyprazdňují, já sám sebe vyprazdňuji. Naplň nás, Pane, Duchem Svatým. Naplň nás Svým požehnáním tak, aby toto byl nový den. Možná, že Ty vstoupíš právě nyní do ohnivé pece, odváť všechny vlny od Svých dětí, a bezpečně je osvobodíš. Potvrď to, Pane, Tvou přípravou Ježíše Krista na Golgotě. Prosíme o to v Jeho Jménu. Amen.

Velký Lékař je nyní blízko,
soucíící Ježíš,
On říká skleslým srdcím, aby se veselila,
ó, slyším hlas Ježíše.

²¹⁴ Přátelé, zatímco hrají a zní tato hudba.

²¹⁵ Tak tedy, toto je velká chvíle mého života. Mně se to zdá skvělé. Prostě se ve svém srdci cítím tak jistý a přesvědčen, že Bůh dnes ráno tyto lidi uzdraví, tak jistě jako že já stojím zde na tomto pódiu. Prostě tomu věřím. A to způsobilo, že se cítím. . . Opravdu, řeknu vám, myslím si, že už je to učiněno. Jediné, co udělám, je, že prostě půjdu a položím na ně ruce, protože On řekl, že to tak máme činit; prostě jako vodní křest nebo něco jiného.

²¹⁶ Zde je to, co mi dává jistotu. Přišel jsem s touto jistotou pro vás. Vidíte? Víím, že mě On poslal, abych to udělal. Já—já. . . Se svojí Biblí na srdci, a i kdybych už nedožil chvíle, abych ještě prošel těmito dveřmi, víím, že mě On poslal, abych se modlil za Jeho lid. Víím to. Nemohu uzdravovat Jeho lid, protože On to již učinil; je to připraveno. Ale On mě poslal, abych se za Jeho lid modlil a dodával jim odvalu, aby tomu věřili.

²¹⁷ Ted' mi dovolte, abych vám ukázal, zdali je to správné či nikoli. Vidíte? Nejprve se na to podívejme z pohledu Božího. Podívejme se do světa kolik desítek tisíc mrzáků, slepých, chromých, kulhajících, s rakovinou a tak, kteří byli uzdraveni. Tak tedy, to zaprvé. Poté, co Jeho Slovo řeknu, On to učiní, pak On přichází sem a dokazuje to.

²¹⁸ Další věc, jsou zde dnes lidé, kteří byli očividně uzdraveni. Vidíte? To je další.

²¹⁹ A podívejme se právě ted' na roky minulé. A možná jich ještě z těch dob několik zde v modlitebně dnes ráno zůstalo. Někteří z nich neprijdou, když máme uzdravovací bohoslužbu, protože se tady tlačí velké davy. Ale, podívejte se. Přímou zde, právě tady v Jeffersonville, vám černým ovčím, se to Světlo, ta Jitřní Hvězda, ukázalo nejprve. Stalo se to právě tady, mnohokrát na tomto pódiu, právě tady.

²²⁰ Zajisté, lidé si myslí, že To byl fanatizmus, ale vědecký svět pořídil snímky Toho a řekl: „Je to pravda.“ Pak, řekl jsem vám pravdu. Je to tak? [Shromáždění říká: „Amen.“—vyd.] A ted' je to všechno . . .

²²¹ Ted' nedávno to udělali v Německu. Všichni jste ty obrázky viděli. Velcí němečtí fotografové chtěli zažít, jestli by to mohli vyfotit, tak přišli a připravili se na fotografování. Když To sestoupilo, začali tady pojíždět s tou velkou věcí a fotit a tam se To ukázalo, sestupující z Nebes.

²²² Když ta inspirace přišla; ukázala na muže, který tam stál, řekla mu, kdo je a co se stalo, že byl vůdcem skupiny komunistů a tak. Řekla: „Ty stejně nejsi Němec. Jsi Ital.“ To mu řekla.

²²³ A oni, ti Němci tam, fotili ze všech stran, a cvak, pak otočili kameru a fotili To zase takhle. A pak To odešlo; obrázky ukazují, jak to sestupuje, jak To spočinulo na pomazání a ukazují, jak To odchází, opouští budovu. To je pravda. Důkaz, že je to pravda. Je to jasné? Na co to je? To je pro vás, pro vás.

²²⁴ A přemýšlejte, jak to Bůh udělá ve zvířecím světě, ta jednoduchost. Dokážete si představit někoho . . . Hodně lidí se tomu směje. Křesťané ne. Ale víte, že Bůh zná sebemenšího vrabce jaký existuje? Víte, že On má spočítaná všechna pera v jejich křídlech? On ví všechno. On řekl: „Žádný z nich nepadne na zem, aniž by o tom Otec věděl.“ On ví, kde je každé malé zvířátko. Ví o vás každou maličkost. Ví o tom všechno. A činěním toho, chápete, mě pojišťuje . . .

²²⁵ Koruna tomu všemu přišla onehdy v noci, když mi On ukázal, stojící zde na té straně toho jezera. Nikdy na to nezapomenu.

²²⁶ Uvidíte to v novinách. Přinesu je sem pro vás. Uvidíte to v *Hlasu uzdravení* a jiných časopisech.

227 Jak jsem to viděl, při tom prvním tahu, a On řekl: „To je to, když jsi poznal nemoci lidí, když oni . . . svýma rukama.”

228 A pak jeho druhý tah. Řekl: „Proč ses tak usilovně cukal? Proč ses snažil všechno vysvětlit? Zde, vidíš, chytil jsi rybu, ale byla malá.”

229 Pak povídá: „Teď tam hod' svou vábničku.” Pokračoval: „Nastav si háček.” Viděl jsem, jak to Světlo šlo, takto se pohybovalo a řeklo: „Setkáme se.” Ó, ale! Vím to. Prostě to vím. Když já . . . Více než já vím, jsem . . . Já—já vím, že jsem živý a stojím dnes ráno zde za kazatelnou, já to vím.

230 Teď prostě vezměte svou víru *tamhle* shora a dejte ji *sem* dolů, řekněte: „Drahý Bože, přicházím a vím to také. Přicházím k poznání toho. Přicházím k Tobě a budu dnes ráno uzdraven.” Jako člověk se za vás mohu modlit.

Vy řeknete: „Co vůbec činí modlitba? Jestlipak—jestlipak modlitba pomůže?

231 Určitě to je to, co se od nás očekává. Modlitba . . . Modlitba mění věci. „Modlitba víry zachraňuje nemocné.” Je to tak? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Někteří jsou ustanoveni do Církve, aby se modlili za nemocné. Někteří jsou ustanoveni do Církve, aby prorokovali. Někteří jsou ustanoveni do Církve, aby kázali, někteří, aby učili. Je to tak? [„Amen.”] Nepochybně. Jsme ustanoveni pro tyto věci.

232 Proto vím, že jsem byl přiveden na tento svět, abych se modlil za nemocné. Nemohl bych se modlit za všechny nemocné děti Boží, když jsem tehdy začínal, kdy bylo všechno mrtvé, před několika lety. Ale, Bůh vzbudil duchovní, Orala Robertse a, ó, všude kolem stovky jiných. Šel do Afriky, tam bylo velké probuzení. Šel i do jiných zemí, měli tam velké probuzení. Boží muži jsou všude, pracují společně, ne jeden proti druhému. Všichni společně, pro jeden velký celek, pro slávu Boží, snaží se uzdravit Jeho děti a ukázat jim Slávu Pána Ježíše Krista. Podle Jeho Slova, On to zaslíbil.

233 Zkoušeli nás napadat a debatovat s námi, kazatelé, kteří nevěří v Božské uzdravení. Více už o tom neuslyšíte. Nebo ano? Asi ne. To je odhalovalo a ukazovalo, jak mnoho věděli o Písmu. A pak jen přišel Bůh a utvrdil práci znameními, která následovala a právě to to urovnalo.

234 Tak tedy, kolik je vás zde venkovských lidí, nebo někde z jiného státu, a chtějí, abychom se za ně modlili, zvedněte své ruce. Ať přijdou nejprve lidé z jiných států, pak lidé z venkova a pak ti—ti další lidé, kteří jsou zde doma.

235 Nyní tedy přijdou k oltáři lidé z jiných států. Nemáme tady moc místa. Ale věřím, že pokud se takto, tak jako bratr zde,

takto seřadíte, ano takhle. Tak zkusíme vzít ty z jiných států. A pak další, my—my vezmeme ty z . . . z venkova a pak projdou lidé z města. Prostě se seřadte pro modlitbu. Teď . . .

A teď, Jenom věř.

²³⁶ Je vás zde mnoho stojících. Někteří z vás, samozřejmě, snad, možná, abyste viděli, co bude náš Pán dělat. Sledujte a uvidíte, co On dělá. My se nebojíme. My víme, co On udělá. Učiní to Slovo tak opravdovým, jak To jen může být. Ano, pane. Uvidíte, co On udělá. On uzdraví nemocné a potřebné. On je uzdraví skrze Svou Moc a pro Svou slávu.

²³⁷ Teď vás poprosím, zda pro mě něco uděláte. Zprvů chci, aby každý z vás s plnou jistotou, vírou, která věří, že Bůh uzdraví tyto nemocné lidi v řadě.

²³⁸ A teď ti z jiných států. Nepatří do Indiany. Jsou z nějakého jiného státu. Jsme rádi, že jsou dnes ráno zde, jejich víra v Boha.

²³⁹ Tak tedy, kolik z vás věří, že je Bůh učiní . . . Vy, lidé z tohoto státu, kteří věříte, že je Bůh uzdraví, zvedněte ruce. Řekněte: „Věříme tomu, věříme tomu celým svým srdcem.”

Teď jsme tady, abychom vám pomohli, drazí přátelé.

²⁴⁰ [Někdo říká bratru Branhamovi: „Bratře, je to příliš strmé a on ho nemůže dostat na pódium.”—vyd.] Budu se za něj modlit. Půjdu za ním tedy dolů.

²⁴¹ V pořádku. Chci, abyste vy drazí lidé zde, kteří jste z—kteří jste z jiného státu, abyste věřili tomuto. Chci, abyste věřili celým svým srdcem, že já . . . Že Ježíš Kristus je Boží příprava pro vaše uzdravení, že Bůh přivedl Ježíše na zem kvůli vašemu uzdravení.

²⁴² Tak tedy, pamatujte si, že v sobě nemám nic, čím bych vás mohl uzdravit. Jediná věc, kterou dělám, je, že plním příkaz, který mi Bůh dal, abych to činil. A vím . . . Slyšeli jste na shromážděních, jak se všechno událo. Samozřejmě, že to On udělá. Učiní to dnes ráno pro vás a vy můžete jít zpět do svého vlastního milovaného státu, opět se radující, a řekněte lidem, jaké dobré věci Bůh udělal.

²⁴³ A teď, chromí budou chodit, slepí vidět, hluchí slyšet, němí mluvit, tyto věci jsou teď v Moci Boží, aby je učinil. Teď chci, abyste všichni věřili celým svým srdcem. Jediná věc, kterou mám udělat, mám se modlit a položit na vás ruce, modlit se modlitbou víry. A vy to musíte přijmout na základě prolité Krve Ježíše Krista a Bůh pak udělá pro vás ten zbytek. Věříte tomu celým svým srdcem? Jste připraveni to přijmout? Věřte tomu v hloubi svého srdce. Slovo je nejprve ve vašem srdci, aby to učinilo. V pořádku.

²⁴⁴ Ted' chci, aby všichni opravdu potichu, nebo jen tak pobrukovali, co chcete, zatímco se budeme sborově modlit. Pak bratr Neville jednoho po druhém pomůže olejem, jak budete přicházet ke mně, abych se za vás modlil. V pořádku.

²⁴⁵ Ted' všude skloňme své hlavy. A každých několik minut vám umožníme hlavy zvednout.

²⁴⁶ A teď, Nebeský Otče, děkujeme Ti dnes ráno za Ježíše. A v této řadě tady dnes ráno stojí různě nemocní. Ty víš, co jim je; já ne. Ale s mými nejlepšími znalostmi, Pane, jsem jim řekl, že Tys už připravil jejich uzdravení. Někteří jsou možná jen několik dní od smrti. Ale, Otče, modlitba mění věci. Ezechiáš se modlil, poté (Bůh) cos tam Ty poslal Svého proroka a řekl mu, že zemře, ale on se modlil a Tys ušetřil jeho život.

²⁴⁷ A teď, Pane, modlím se celým svým srdcem za tyto lidi, kterým určitě ušetříš životy za jedním účelem, Pane, pro Svou slávu, že oni řeknou ostatním a ostatní mohou říci dalším. Den Páně je blízko a my musíme spěchat. A my víme, že toto Evangelium musí být kázáno všude.

²⁴⁸ A pomoz nám, dnes, nyní. A posvěť zde Své služebníky. Posvěť nyní tuto budovu znovu a mocně. Ať se smí ten velký Anděl Boží nyní přemístit s velikou mocí sem. Pohybovat se podél řad, neviditelný, abychom jen věděli, že je zde. A já se modlím, abys uzdravil všechny ve Jménu Ježíše Krista.

²⁴⁹ A teď každý se skloněnou hlavou, pomalu, Jenom věř, opravdu pomalu, zatímco my... Bratr Neville pomůže nemocné a přivede je ke mně. „J-...”

[Někdo potichu mluví s bratrem Branhamem—vyd.]

²⁵⁰ Každý teď buďte uctivý. Zde je muž, který koktá, zajíká se. A chce kázat Slovo Boží. Chce být osvobozen, aby mohl kázat Slovo Boží. Chci, abyste byli uctiví a věřili, že Bůh odejme od tohoto muže jeho koktavého ducha, pro slávu Boží.

²⁵¹ Tak tedy, náš Nebeský Otče, stojíce zde v této malé staré hrubě postavené modlitebně, avšak, víme, že Sláva Oblaku nad slitovnicí Boha, Který přebýval pod vzájemně spojenými křídly Cherubínů, stojí zde nyní přítomna. A jak se naše duše oprostí od špatných věcí světa a přesouvají se do Jeho Přítomnosti a my můžeme cítit a vědět, že On stojí zde, my směle přicházíme a víme, že bychom... víme tohle, že bychom zemřeli, kdyby to teď nebylo pro Kristovu slávu, ale Jeho prolitá Krev nám dělá cestu. Abychom mohli směle přijít k Tvému Trůnu pod vzájemně spojená křídla kříže.

²⁵² Bože, tento dobře vypadající muž zde, velký, statný, stojí zde a chce kázat Evangelium. Jaká skvělá věc! Satan mu dal koktavý a zajíkájící se hlas. Ale on to chce dnes odstranit, aby mohl kázat Evangelium. Ó, Věčný Bože, my víme, že Ty v

minulosti užíval koktajících a zajíkájících se. Ale tento muž chce být volný, protože je kvůli tomu na rozpacích. Tak dnes zásluhou Pána Ježíše, Božím připraveným programem a cestou, svědectvím Ducha Svatého a Přítomností Boha a mne jako Jeho služebníka, pokládám na něj ruce a zavrhuji tohoto ducha. Ve Jménu Ježíše Krista, ať opustí mého bratra. Ať tato zlá věc odejde, kterážto překáží Evangelii. A ať on jde a je schopen kázat Evangelium zvonícím, jasně znějícím hlasem, pro slávu Boží.

²⁵³ Pane, pokládám tyto moje ruce na něj, protože je to Tvůj příkaz. Je to Tvé přání, abych to učinil. Skrze Ježíše Krista, s Tvojí podporou, pro Boží slávu.

²⁵⁴ Chci, prosím, aby všechny hlavy byly skloněny a nikdo nezvedal hlavu, dokud vám neřeknu.

²⁵⁵ Duchu Svatý, uzdrav tohoto bratra zde ve Jménu Ježíše Krista, pro Slávu Boží a Evangelia.

Já tě zavrhuji, ty jeden zlý. Odejdi ve Jménu Ježíše.

²⁵⁶ Tak tedy, můj bratře, já věřím, že budeš kázat Evangelium. Já tomu věřím. A věřím, že to budeš dělat bez koktání a zajíkáni. Chci, abys řekl: „Chvála Pánu.“ [Bratr říká: „Chvála Pánu.“—vyd.] „Halelujah.“ [„Halelujah.“] Vidíš. „Miluji Pána.“ [„Miluji Pána.“] „Budu Ho chválit.“ [„Budu Ho chválit.“]

²⁵⁷ Vidíte, nyní je to jiné. [Bratr mluví s bratrem Branhamem—vyd.] Opři se nyní o něj, zatímco k tobě budu chvíli mluvit. Cítíš se nyní dobře, jinak. Jistě. Protože ti to Bůh poskytl a jsi toho zbaven. [„Amen.“] Měls takový. . . Je to. . .

²⁵⁸ Řekni toto: „Miluji Ježíše.“ [Bratr říká: „Miluji Ježíše.“—vyd.] „Chvála Bohu.“ [„Chvála Bohu.“] Nevěřím, že by se to kdy vrátilo.

Ted' nechte své hlavy skloněné. Poslouchejte tohoto muže.

²⁵⁹ „Miluji Ježíše.“ [Bratr říká: „Miluji Ježíše.“—vyd.] „Chvála Bohu.“ [„Chvála Bohu.“] „Budu kázat Evangelium.“ [„Budu kázat Evangelium.“]

²⁶⁰ Vůbec žádné zakoktání. Je uzdraven. Bůh ti žehnej, bratře. Běž nyní svou cestou, raduj se.

²⁶¹ Nyní zvedněte hlavy a chvalte Boha, řekněte: „Děkuji Ti, Pane Ježíši.“ [Shromáždění říká: „Děkuji Ti, Pane Ježíši,“ a chvalte Boha—vyd.] Tady jde muž do svého úřadu, aby kázal Evangelium, a který dříve koktal.

²⁶² Co řekl Mojžíš? Jsem muž pomalé řeči. Mám koktající rty,“ a tak dál.

Bůh řekl: „Kdo stvořil lidské rty?”

²⁶³ Věříte nyní? [Shromáždění říká: „Amen.“—vyd.] Mějte nyní víru.

264 Skloníte zase své hlavy pro dalšího člověka. Všichni se modleme. Buďte uctíví.

265 Jaký máš problém? [Sestra říká: „Mám trable se svým bokem...?...”—vyd.] Odkud jsi sestro? [„Z Hamiltonu.”] Z Hamiltonu, Ohio. Věříš tomu, že odjedeš domů v pořádku? [„Ano, věřím.”]

266 Tak tedy, tato dáma má problémy se svými boky a přichází z Hamiltonu, Ohio. Je extrémně nervózní. Možná, že se stane něco, co neuvidíte, ale Bůh udělá úplně to samé. Bolesti ji opustí, věřím tomu; když tomu budete věřit se mnou.

267 A teď, drahý Nebeský Otče, u vědomí, že tady někde je přítomen, stojí Pán Ježíš. Naše sestra jela dlouhou cestu, abychom se za ni modlili. Má problémy se svým bokem, s nervozitou. Ale Ty, Pane, Který jsi pozvedl Ježíše a udělal jsi přípravy. . .

268 A před několika lety, když jsem byl starší chlapec, stojící někde pod stromem, Tys řekl: „Nikdy nekuř, ani nepij, ani neposkvřňuj své tělo. Bude tady pro tebe práce, až budeš starší.” Už je to tady. Potvrdil jsi to Andělem Světla. Poslal jsi zvířata, abych se za ně modlil. Zasáhl jsi svět probuzením, jak jsi to Ty slíbil tam dole u řeky, že to Ty učiníš.

269 A zde stojí žena, aby byla osvobozena. A, Otče, díky vzácné Ježíšově Krvi, díky kárání Slova, pokládám své ruce na tuto sestru a osvobozuji ji podle Slova Božího a její víry. Zavrhuji tu věc, která ji otravuje, ten starý stín temnoty, který ji znervózňuje. Odjímám to z ní ve Jménu Pána Ježíše, přebírám iniciativu.

270 Satane, již více nebude ve tvé moci. Prošla dlouhou cestu. Bude se vracet bez tebe. Už jsi pryč, skrze Ježíše Krista Syna Božího.

271 „Modlitba víry zachrání nemocné.” Řekl jsi to, Bože, a ona je zdravá. Zaháníme nyní nepřítelé pryč; stavíme Krev spravedlivého Pána Ježíše mezi ni a nepřítelé, v Ježíšově Jménu.

272 Nemusí to být nic viditelného. Ale ty—ty cítíš, že jsi uzdravena. Že ano, sestro? [Sestra říká: „Ano, cítím.”—vyd.] Už nemáš bolesti ve svém boku. Jsou pryč. Cítíš se dobře a jsi klidná. [„Skvěle!”] Těd právě zde.

273 Zde je ta dáma. Můžete zvednout své hlavy. Je z Ohia a měla problémy se svými boky. Ona říká: „Všechny bolesti jsou pryč.” Její nervy se uklidnily. Prostě stejné jak ten muž před ní. . . Je to tak, sestro? [Sestra říká: „Je to tak.”—vyd.] Teď pojedeš domů a jsi zdravá. Ježíš, Syn Boží, Který je dnes ráno zde, tě učinil zdravou. [„Ano. Děkuji Ti, Ježíši.”] Buď Jeho dobrou služebnicí. Bůh ti žehnej. [„Děkuji.”]

²⁷⁴ Nyní řekněme: „Chvála Pánu.“ [Shromáždění říká: „Chvála Pánu.“—vyd.] Co kdybyste to byli vy a takhle trpěli? V pořádku.

²⁷⁵ Skloňte opět své hlavy, jen na... pro slovo modlitby. V pořádku.

²⁷⁶ Teď jsme...?... Tak tedy, jo, jaká je tvoje prosba? Ó...?... Ó, vidím to škubání. Ó, ale!...?... [Bratr Branham mluví tiše na pódiu—vyd.]

A teď, všichni buďte velice uctiví, ano.

²⁷⁷ A teď, náš Nebeský Otče, tato malá dáma přichází bezmocná od doktorů. Udělali vše, co věděli, jak mají udělat. Má škubání v obličeji, nervy, něco se stalo. Doktoři se na to pokoušejí přijít, ale nemohou to objasnit, proč ten nerv nepracuje správně. A díky tomu je celá nemocná. Jsem na rozpacích, Pane, není to díky tomu, jak vypadá dnešní svět! Ale, víme to, že zde ona stojí bezmocná ve Tvé Přítomnosti. Pak, jako Tvůj služebník, vedu ji k Tobě, se vší vírou, jak to dovedu. Víím, že je to satan, kdo pokazil ten nerv, že je tam něco neviditelného, co doktoři nemohou najít, co zapříčiňuje, že ten nerv škube jejím okem a obličejem. Ale Ty to můžeš zneškodnit, Pane, protože Ty jsi Jehovah Bůh. Ty jsi Ten, jenž připravil tuto oběť na Golgotě a my to přijímáme.

²⁷⁸ Odejdi, ty duchu, který škubeš jejím obličejem, ty, jenž mučíš její tělo. Přicházím ve Jménu Ježíše čerstvě z Golgoty, ze Slova, a my tě zavrhuje. Tvrdíme, že nemůžeš déle zůstat. Ta žena to zkoušela s doktory, a oni udělali vše, co věděli, ale tys to před doktory skryl. Ale nemůžeš to skrýt před Bohem. On ví, kdo jsi. Tak, jako Jeho služebník a Jeho pověřenec, říkám, abys opustil moji sestru. Odejdi z ní. Slovo Boží říká: „Jestliže položí ruce na nemocného, uzdraví se,” takže teď jsi poražen v Golgotském vykoupení. Odejdi od této ženy ve Jménu Ježíše Krista. Osvobozuji ji od tebe z pověření Ježíše Krista, že můžeme položit ruce na nemocného a vyhnat ven zlé duchy. A ty jsi zlý a musíš ji opustit. A ona půjde domů a bude jí dobře skrze Jméno Ježíše Krista.

Nyní nechte ještě chvíli hlavy skloněné.

²⁷⁹ A teď, paní Kinzerová, doufám, že se tak jmenujete. [Sestra říká: „Hm-hm.“—vyd.] Není potřeba opravdu nic, jen vaše víra, abyste to škubání dle na boku, zatímco jsme se modlili. Ale já věřím celým svým srdcem, že jste v pořádku a jste uzdravena. Byla to tato strana, podél vnitřku vašeho obličeje. Kdybyste teď přišla sem. Odkud jste? [„Z Bostonu, Kentucky.“] Boston, Kentucky.

Kdybyste zvedla svoji hlavu.

²⁸⁰ Tato dáma měla na této straně svého obličeje o něco níže než je hrdlo něco trhajícího, skákajícího nahoru a dolů, špatný

nerv. Co je to? Je to tak, jak to říká Bible: „Hluchý duch opustil toho muže.” Doktor to nemohl najít, protože to bylo jakési—jakési fungování nervu. Nerv tam stále je, ale bylo v něm něco, co ho nutilo poskakovat. Doktoři to nemohli najít, samozřejmě, protože... [Sestra říká: „Byla jsem u třinácti.”—vyd.] Byla u třinácti různých doktorů. A teď to zastavil Ježíš Kristus a ona zde stojí před vámi. A bude zdravá. Teď bude v pořádku.

281 Bůh ti žehnej, sestro Kinzerová. [Sestra mluví s bratrem Branhamem—vyd.] Bůh ti žehnej.

282 Náhodou to jsou její narozeniny a řekla, „ty nejšťastnější” jaké kdy měla. Podívejte se na ni, jak jde domů. Není to skvělé? Řekněme: „Díky Bohu.” [Shromáždění říká: „Díky Bohu.”—vyd.] Díky Bohu!

283 Tak tedy, My milujeme našeho drahého Pána Ježíše celým svým srdcem. Tady v modlitebně jsme se Ho naučili milovat a důvěřovat Mu při všem, co potřebujeme.

284 Tak tedy, děkuji vám, že máte stále skloněné hlavy. A teď přivedou dalšího pacienta, zatímco vy budete mít hlavy skloněné a budete na modlitbě. Jsou to také vaše modlitby.

285 Ty jsi... [Sestra říká: „Paní Brownová z Lima, Ohio.”] Hm-hm. A co... [...?...] Jistě. A co tě trápí? [...?...] Hm-hm. Je to, jste—jste hluchá, nebo co...?... [...?...] Hm-hm [...?...] Ano, madam. [...?...] Něco jak byste nežila nebo něco? V pořádku. A jste z Ohia?

286 Tato sestra přišla celou tu cestu z Ohia. Má problémy s ušima. Ony jsou... Něco v nich praskne a vytéká to a to jí činí velké potíže. A my věříme, že to Ježíš dokáže porazit, vlastně to už porazil. Teď přicházíme a žádáme její vítězství na Golgotě.

287 Nu, náš laskavý Nebeský Otče, přinášíme Ti naši milovanou sestru, která sem dnes přišla až z Ohia, aby byla uzdravena. A celým svým srdcem a dlouhými modlitbami každého večera, jsem Tě žádal, abys udělal tyto věci. A vím, že je jednoduché Tě požádat, když jsi řekl, že to učiníš. A já—já jsem Ti tak vděčný, žes to udělal.

288 A my ji teď předkládáme Tobě ve světle Golgotského kříže, kde Ježíš, stojící zde, že učinil to—to vykoupení. Jak jsi byl pověšen mezi nebem a zemí, usmířils Nebeské s pozemským, prolitím Své Vlastní Krve. Jak jsi byl vyzdvižen ze země! Zemřel jsi ve vzduchu. A Krev kapala na zemi, aby potřísnila starý Golgotský kříž. To je, kde jsi zkazil knížetství. Tam, kde jsi zbavil satana všeho, co měl. Vzal sis to zpět a dal dětem Božím, jejich oprávněný majetek. Tam jsi nám dal Věčný Život. Tam jsi nám dal zaslíbení zmrtvýchvstání. Ó, Nebeský Otče, to zaplatilo cenu!

289 A dnes jsi zaplatil za její uzdravení. A já stojím jako Tvůj služebník společně se stovkami jiných služebníků v této budově. A my zavrhujeeme tohoto ďábla, který mučí naši sestru. A říkáme skrze spravedlnost Kristovu, skrze Jeho příkaz na Golgotě, vyháníme tě z naší sestry. A posíláme ji do jejího domova v Ohiu, abys tam už nikdy nevřel a nevybuchoval a ona zase bude zcela v pořádku. Prosíme o to skrze Ježíše Krista, Syna Božího. Amen.

290 A teď, sestro, pokud, samozřejmě, prostě ukaž něco, cos nemohla dělat. [Sestra říká: „Je to v pořádku.”—vyd.] Ale, věříš tomu, že ano? [„Ano. Věřím tomu.”] Věříš tomu. Chci, abys přišla sem.

291 A teď, můžete zvednout své hlavy. Naše sestra nemohla ukázat nic, protože to nefungovalo, její uši. Ale mám dnes ráno ve svém srdci jistotu, a v jejím srdci, a jsem si jist, ve vašem srdci, že Bůh uzdravil naši sestru. Věříte tomu? [Sestra říká: „Amen. Amen. Děkuji Ti Ježíši.” Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] A to bude svědectví.

Bůh ti žehnej, sestro. Amen. Díky Bohu!

292 Nyní můžeme opět sklonit své hlavy, zatímco se budeme modlit za někoho dalšího.

293 Dobře, sestro, vidím tě na tvých berlích, takže vím, ce se děje.

294 Budeme se modlit. Skloňte na chvíli svou hlavu, zatímco budu mluvit se sestrou.

295 Tak tedy, co tě trápí, sestro? [Sestra mluví s bratrem Branhamem—vyd.] Ano, madam. A to je—je to vrávorání, je to tak? [„...?...”]...?... Vysoký krevní tlak. Ano, madam. A jsi křesťanka? [„Ano, pane.”] Ano, madam. A věříš nyní, žes přišla k Ježíši Kristu, sestro? [„Ano.”]

296 A teď, naše sestra má špatné kotníky. Chodí pomocí jakýchsi—jakýchsi—jakýchsi berlí. Má vysoký krevní tlak a—a spoustu jiných věcí. Bereme ji nyní k Ježíšovi, aby se uzdravila. Modlete se nyní, aby vaše modlitba za ni prošla skrz.

297 Tak tedy, náš drahý Nebeský Otče, naše milovaná sestra stojí zde, je to ještě mladá žena. Ale satan by ji dal ránu, kdyby mohl; položil by ji tam na lůžko utrpení. Zbavil by ji pověření, kdyby mohl, protože nechce její svědectví. „Proč se toto stalo této křesťance? Proč?” Ptali bychom se, nebo ti, kteří by nerozuměli. Ale, Otče, my víme, že to bylo pro Tvoji slávu.

298 Jednou bylo řečeno: „Kdo zhřešil; tento chlapec, nebo jeho matka, nebo jeho otec?”

299 Řekl: „Ani jeden, ale aby mohlo být projeveno dílo Boží.”

300 Věříme, že tomu tak bude při naší setře dnes ráno. Věříme, že to je důvod, proč jsou její kotníky v takovém stavu. Věříme,

že to je důvod, proč ji ubíjí vysoký krevní tlak, abys jí tak Ty mohl ukázat Svoji lásku a dobrotu, abys jí mohl dokázat, že Ty jsi Jehovah, Který uzdravuje naše nemoci.

³⁰¹ Bože, modlím se, aby se jí snížil krevní tlak tak, až doktoři řeknou: „Co se vám stalo?”

Pak ona doktorovi řekne: „Ježíš mě uzdravil.”

³⁰² Modlíme se, Bože, abys ji Ty umožnil chodit na těchto kotnících bez opory. Že bude schopna chodit a žít a—a být takovou, jakou být chce. Otče, Slovo vyšlo první, ve Své jednoduchosti a prosekalo cestu, ale Ono určitě zaujalo srdce... místo v srdcích těchto křesťanů. A teď tady stojí. Čeká na své uzdravení. Ty člověka nikdy neztratíš. A já se modlím, Nebeský Otče, abys uzdravil naši sestru a aby se měla dobře.

³⁰³ A nyní, jako Tvůj služebník, jako jeden z těch, kteří v Tebe věří společně s těmito ostatními Tvými služebníky jsme skloněni na modlitbě. Upozorňujeme naši sestru na Golgotu; tam visí Pán Ježíš. Ó, jak nádherné! Stojí tam, země je pod Ním, nebe nad Ním, usmiřující spolu Boha a člověka. A my přicházíme v Jeho Jménu.

³⁰⁴ A co brání této ženě, aby byla úplně osvobozenou služebnicí, je ďábel. A zde, Ježíši, Tys ho degradoval a Tys mu vzal jsi mu všechna legální práva, která měl. A dnes jenom zastrašuje, ale my to nepřijmeme. My to nepřijmeme, protože Ježíš Kristus, Syn Boží, nám dává... to dokázal. Řekl nám, že to můžeme učinit, a my tomu věříme. A bereme zpět to, o co zkouší okrást naši sestru. Dáme jí její uzdravení. Odejmem tu slabost z jejích kotníků. Srovnáme krevní tlak na normální stav a pokáráme ďábla, který to udělal, ve Jménu Ježíše Krista, ve světle oběti z Golgoty.

³⁰⁵ Odejdi z ní, satane. Ty jsi zlý, už ji nemůžeš déle držet.

³⁰⁶ A Ty, Pane, Který jsi dal vidění tehdy v noci a řekl jsi: „Tyto věci se stanou.” Ty jsi Pravda a nemůžeš chybovat. A já nyní prosím o osvobození naší sestry ve Jménu Ježíše Krista, Kterému patří chvála a sláva.

Každý nějte skloněnou hlavu.

³⁰⁷ A teď, sestro, skutečně, navenek, já... jediná věc, kterou mohu říci je, že tvůj obličej, který byl opravdu červený a blýskavý, když jsi přišla sem nahoru, je teď normální. Nevím, zda to cítíš. [Sestra říká: „Zdá se chladnější.”—vyd.] Cítíš, že je chladnější. A teď se chvíli podívejme na tvé berle. Nevěřím, že bys je ještě někdy musela mít, prostě se projdi bez nich. [„...?...”] Prostě chod, vidíš, jen chod dokola. Nyní je to v pořádku.

³⁰⁸ Teď chci, abyste se všichni podívali. Tato žena, která měla celý obličej rozpalený, se cítí chladnější. Podívejte se, jak

vypadá teď. Viděli jste její obličej, jak byl červený. A zde ona . . . Teď se cítí normálně, Bůh ji vyléčil a uzdravil. A, její berle, už je nebude nikdy potřebovat, nehledě na to, kde bude.

³⁰⁹ Běž přímo dolů, sestro, jen—jen si vezmi a sbal si tu věc s sebou, prostě . . . pověs si to ve svém domě jako suvenýr, vidíš, už to nikdy nebudeš potřebovat.

³¹⁰ Řekněme: „Chvála Bohu.” [Shromáždění říká: „Chvála Bohu.”—vyd.]

V pořádku, skloníme nyní opět hlavy k modlitbě.

V pořádku, přiveďte tuto sestru.

³¹¹ Jaký je tvůj problém, sestro? [Sestra mluví s bratrem Branhamem—vyd.] Ó. [„...?...”] Ó. Odkud jsi? [Sestra říká: „Z Madisonville, Kentucky.”] Z Madisonville, Kentucky. Paní Jacksonová.

³¹² Tato sestra má artritidu a nějaké vnitřní potíže, které jsou velmi vážné. A neví, co se stane, jestli to Bůh neuzdraví. Bude muset jít pravděpodobně na operaci a to je v tomto čase velmi nebezpečné, tak se modleme, aby jí Bůh byl milostiv a uzdravil ji.

³¹³ Náš laskavý Nebeský Otče, přivádíme dnes k Tobě naši milovanou sestru, která přijela až z Madisonville v Kentucky, abychom se zde za ni modlili. A Ty jsi Uzdravovatel, Božský. A já ji přivádím do Tvé všemohoucnosti a do Tvé velké Přítomnosti, její . . . aby Tvá Moc a Tvá Přítomnost pokárala tuto starou artritidu, která ukládá kalcium přes tyto kosti na jejich prstech, kde vytváří sraženiny v kotnících a kolenou.

³¹⁴ Zde leží, natažená na posteli, někdo ji krmí trubičkou. Ó, ty zlý duchu, způsobil jsi, že její život odchází před touto další neduživostí. Ale my ji dnes přivádíme k Ježíši Kristu.

³¹⁵ A, ó Bože, vyzdvihuji nyní svou vlastní víru pro ni, víru, že modlitba víry byla modlena! Zavrhuji ďábla, vyháním ho od ní pryč skrze Ježíše Krista, Syna Božího; osvobod' ji od artritidy a všech těch ostatních nemocí, aby mohla jít domů a mít se dobře, svědčit po celé zemi o slávě Boží.

³¹⁶ Satane, ztratils vítězství a Ježíš Kristus vyhrál. Ať se uzdraví skrze Ježíše Krista. Amen.

³¹⁷ Sestro, drahá, lidé zde nemusí nic vidět, ale já věřím, že jsi uzdravena. Zvedni své nohy, abychom prostě viděli, jestli se cítíš lépe, než když jsi měla artritidu. Cítíš se teď dobře? Nyní všichni můžete vidět zblízka, jak hýbe svýma nohama. Teď bež rovnou dolů jako malá, mladá dáma, prostě že ne, že dokonce ne . . .

³¹⁸ Pochválíme Ježíše Krista za všechnu Jeho dobrotu a milosrdenství!

319 Nyní buďte každý uctivý, zatímco se modlím. A teď jen malou chvilku a my . . . jakmile se pomodlíme za toto dítě, pak udělám malou přestávku, pak můžete jít. Bude to trvat asi tak tři minuty, pak budeme mít nalou přestávku a pak budeme pokračovat s dalšími lidmi. V pořádku. Teď budeme všichni opravdu uctiví. V pořádku.

320 To je to dítě, které potřebuje, abychom se za ně modlili? A vy také potřebujete, abychom se za vás modlili? Bratře Wilsone, jsem rád, že ti mohu potřást rukou. A tvé dítě je . . . [Sestra mluví s bratrem Branhamem—vyd.] Ó, vidím. Ó, ano, vidím. Je to dítě, které má něco jako křeče. Padá. [„Padá.”] Vidím, rozbilo si tady nahoře obličejík. Dobře tedy, sestro, uvěříš (a ty, bratře Wilsone) že Ježíš dnes toto od tvého dítěte odejme a—a uzdraví je?

321 A teď, toto dítě, které zde stojí má něco v nepořádku. Mělo křeče, že padalo. A jeho malý obličej, jeho očička, je pohmožděný a umouněný a tak dále. A otec chce také uzdravení. Modleme se, aby Bůh odňal toto prokletí z tohoto malého dítěte.

322 Tak tedy, posluchačstvo, věříte, že náš laskavý Nebeský Otec ve Svém milosrdenství, že uzdraví toto dítě, aby nemělo tyto křeče, že ho to opustí? Věříte, že když poprosíme našeho Nebeského Otce, že to učiní? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] V pořádku.

Modleme se.

323 A, bratře Wilsone, jaký byl tvůj problém? Zapomněl jsem to. [Bratr Wilson mluví s bratrem Branhamem—vyd.] Hm-hm. Rozumím. Zřejmě ta stejná věc, co byla také s tím dítětem.

V pořádku, teď buďme všichni opravdu uctiví.

324 Tak tedy, náš laskavý Nebeský Otče, přivádíme k Tobě, nejprve, jako první příšel na svět otec tohoto dítěte. Staly se mu zlé věci. Dábel ho již mnohokrát porazil. Ale dnes ho přivádíme do Přítomnosti Ježíše Krista cestou modlitby. Přivádíme ho na Golgotu, tam, kde Ježíš zemřel, aby on mohl mít plných pět smyslů. a my se modlíme, Bože, abys k němu byl milostivý. Věříme, že tyto věci, které děláme, jsou podle Tvého Slova. Řekl jsi: „V Jménu Mém budou vymítat zle duchy.” My tomu věříme. Ačkoli, doba, lidé . . .

325 [Prázdné místo na pásku—vyd.] . . . řekl mi jistou věc, co mám udělat, a něco, co mám říkat. A nikdy jsem si nemohl vzpomenout, když jsem se probudil, co to bylo, co mi On řekl. Vy si to pamatujete. Onehdy v noci ve vidění ke mně mluvil: „A tyto věci neměly být provedeny na veřejnosti. Mělo by to být uděláno v soukromí.” A bratr Cox, který stojí tady poblíž,

navrhovali jsme, že by možná bylo lepší, nechat lidi, aby sem přicházeli *takto*, abych zde měl současně jen jednoho, tady v—v modlitební místnosti, abych to mohl udělat.

³²⁶ Minulou neděli, když jsem tu byl, dělal jsem to prvně v modlitebně. Byli zde všichni se skloněnými hlavami, takže jsem mohl jít tam dolů k té ženě, která kulhala, ležela na tom lehátku. A byla zcela osvobozena.

³²⁷ A dnes ráno jsem řekl: „Bože, jestliže mi jen na chvilku pomůžeš, dokud se dav nestane netrpělivým. Dobře, pomoz mi, pokud možno, pokud budu moci udržet lidi se skloněnými hlavami, aby neviděli, jak se to stane. Vidíte? Všichni. . .

³²⁸ A když vkládám . . . když začínám vkládat své ruce na lidi, pak najednou všichni začnou: „Ó, cítím To ve svých rukách.” Vidíte, něco takového. A když To přijde, pak všichni začnou. . . Vidíte, jak se to stává? Což bylo naprosto tělesné napodobení. To je čistá pravda. Ten samý Duch Svatý, který mi řekl, abych to dělal, řekl, že to tak bylo. Takže jsem věděl, že to bylo špatné.

³²⁹ To bylo to, co mi On řekl jiné noci, řekl: „Způsobil jsi mnoho tělesného napodobení.” Řekl: „Odteď nenech nikoho, aby to uviděl.”

³³⁰ A tohle dělám dnes ráno, jen abyste to všichni věděli. Teď uvidíte, že jsem vám řekl pravdu.

³³¹ Sledujte nyní, co Pán udělá v těchto probuzeneckých shromážděních, která přicházejí. Bude to mimořádně, hojně nad vším, co bylo do teď uděláno. Nyní se jen dívejte. Pamatujte si, já nejsem falešný prorok. Říkám pravdu. Bůh by nelhal. A dívejte se, jestli to nebude větší než to kdy bylo.

³³² Tak tedy, draží lidé, je vás zde seřazeno hodně, abychom se za vás modlili. Je dost pozdě. A—a já—já vím, že chcete, abychom se za vás modlili. A já se chci modlit za tyto věci. Ta dáma zde stojí s malou holčičkou; a matka držící malé dítě; a—a všichni; a my se za ně chceme modlit. Chceme, aby byli osvobozeni. Že ano? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Chceme, aby se uzdravili, každý; Tito malí chlapci klečí tam dole; a všichni ti lidé tam vzadu; a lidé zde s rakovinou a ve špatném stavu a umírající.

³³³ Tak tedy, nevěříme snad, že Ježíš je nyní zde? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Nevěříte snad, že On je zde? [„Amen.”] A věříme celým svým srdcem, že On učiní, aby se každý z nás uzdravil. Nevěříte tomu? [„Amen.”] On nás miluje. Bůh není přijímač osob.

³³⁴ On uzdraví tu malou holčičku, že ano, sestro s tím děvčetem? On. . . [Sestra říká: „Už začal.”—vyd.] „Už začal!”

Buď požehnáno tvoje srdce! Odkud jsi, sestro? [„Z Crestwoodu.”] Z Crestwoodu, Kentucky. [„*Tento* muž zde se za ni jednou večer modlil, od té doby se zotavuje.”]

³³⁵ Ó, řekněme: „Chvála Bohu.” [Shromáždění říká: „Chvála Bohu.”—vyd.] Bratr Neville přišel a modlil se za tuto malou holčičku.

³³⁶ Můj kamarád zde, bratr—bratr Woods, je z Crestwoodu. A jeho . . . Znáš je, bratře Woodsi, že ano? Jé? [Bratr Woods říká: „Ano.”—vyd.] Hmhm! Je podnikatelem.

[Někdo říká: „Viděl jsem ho tam.”—vyd.] Ano.

³³⁷ A to malé dítě zde, odkud je, sestro? [Sestra říká: „Je z Gary, Indiana.”—vyd.] Z Gary, Indiana. A ty věříš, jdi—jdi zpět do Gary a uzdraví se, že ano? [„Ó, ano.”] Jistěže ano, v pořádku.

³³⁸ A odkud jsou ti malí hoši? [Nějaký bratr říká: „Z Austinu, Indiana.”—vyd.] Z Austinu, Indiana. Věříte, že půjdete zpět a budete dnes také uzdraveni, že ano? [„Amen.”] Jistě, ano.

³³⁹ Za tohle malé dítě se máme modlit, sestro? Odkud jste? [Sestra říká: „Z Indiany.”—vyd.] Z Indiany. Odkud? [„Z New Albany.”] Z New Albany. Věříš, že se to malé dítě uzdraví? Jistě.

³⁴⁰ A věříte, že se všichni tito ostatní lidé uzdraví? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Spojme se teď všichni dohromady a řekněme: „Ježíši Kriste, Ty žiješ a panuješ!”

³⁴¹ Ó, přemýšlejte o svrchovanosti Pána Ježíše; Který mohl učinit to, že zcela slepá dětská očka zase viděla; Který mohl udělat to, že ten koktající muž, ten chlápek, a zde stojí a mluví nebojácně a normálně; Který učinil, aby se ty ostatní věci staly. Bůh je Bůh! Není On? [Shromáždění říká: „Amen.”]

³⁴² To jsou maličkosti ve srovnání s tím, co On teprve udělá. Bude prostě činit velké, velké věci, a bude je dělat tak dlouho, dokud On nepřijde. Tak je to.

³⁴³ Teď vám řeknu, do jakého postoje se dostanete. Dostaňte se do tohoto postoje: „Ježíši, Ty jsi zde. Teď přijímám uzdravení. Věřím tomu celým svým srdcem. A teď je to dokončeno.”

³⁴⁴ A ve svém srdci, tak jako když jste přicházeli k Němu, abyste byli zachráněni, řekněte: „Pane Ježíši, vzdávám se všeho. Nic víc už nemohu udělat. Tady je mé srdce. Zde je můj život. Dávám sebe Tobě.” To je všechno, co můžete udělat. Pak řekněte: „Já věřím, Pane Ježíši.”

³⁴⁵ A teď najednou, Něco tam dole říká: „Ano, věříte. Ano, věříte.”

³⁴⁶ Jak dlouho je tvé dítě nemocné, bratře? [Matka říká: „Od narození.”—vyd.] Od narození. Co je mu? [Otec říká: „Je retardované.”] Retardované. Podívejte, víte, víte, že to udělal

d'ábel? Tak je to. Způsobil to d'ábel. Bůh to může opět napravit. Podívejte, viděl jsem tucty takových případů, jsou dnes dokonale normální a zdraví. A já chci... vím. Mám zde malé dítě a vím, jak vám je. Buďte prostě odvážní.

³⁴⁷ Jste oba křesťané? Ani jeden z vás není křesťanem? Dáte své životy dnes ráno Ježíši, zatímco zde stojíte, a slíbíte pro Něj žít, když Bůh učiní to, že se vaše dítě uzdraví a bude normální? Uděláte to, že ano, bratře? Že ano. Uděláte to, že ano, setro? Bůh ti žehnej. Teď se stáváte křesťany, když přijímáte Pána Ježíše jako svého Spasitele. Teď Ho přijímáte jako uzdravovatele pro dítě.

³⁴⁸ A teď, Nebeský Otče, pokládám ruce na toto požehnané malé dítě. Dvě nově narozené děti, které právě přišly, otec a matka. Museli dostat toto dítě, aby je přivedlo k Věčnému Životu. Možná, kdyby to dítě nebylo takové, byli by ztraceni navždy. Ale to dítě se pro ně stalo dočasným a takovým malým spasitelem, aby je přivedlo k Pánu Ježíši pro jejich spásu. Děkuje Ti, Otče. A teď jim požehnej.

³⁴⁹ Jsou to Tvoje děti. Přijímají Tě. Řekl jsi ve Svém Slově: „Ten, kdo slyší Mé Slovo, a věří Tomu, který Mě poslal, má věčný Život a nikdy nepřijde k zavržení.“ Dívám se na tuto mladou dvojici a vidím to Světlo nad nimi, blížím se ke konci řady. A jak tak vidím to Světlo nad touto mladou dvojicí, myslel jsem, že by bylo dobré s nimi promluvit, Otče. Ne aby to slyšelo posluchačstvo, ale jen Ty. A teď, co to bylo? Tos byl Ty tahající za jejich srdce v tom kritickém okamžiku. Ó Bože, jsme tak vděční, že jsou křesťany.

³⁵⁰ Žehnáme jejich dítěti ve Jménu Ježíše Krista. Přicházíme, protože Bůh řekl, nebo Ježíš řekl, ve Svém Slově: „Proste Otce v Mém Jménu o cokoli a Já to učiním.“ A tak prosíme Otce ve Jménu Ježíše Krista, Jeho Syna, aby požehnal tomuto dítěti. A udělal při tom dítěti v příštích čtyřiaadvaceti hodinách takovou změnu, aby byli otec a matka hrdí a věděli, co se stalo, aby věděli, že jejich nově nalezený Pán Ježíš uzdravuje jejich dítě. Dej to, Pane. Já kárám díla ďábla, hříchy jsou vyznány. Otec a matka jsou křesťany.

³⁵¹ Tak tedy, satane, už nad nimi nemáš moc. Je to pryč. Porazili jsme tě s pomocí Krve Ježíše Krista, Který nás zavázal to učinit, a vyhnali jsme tě z tohoto dítěte.

³⁵² A teď ať roste a rozvíjí se a—a je normální a zdravé a ať je hodným malým dítětem, aby otec a matka na ně byli pyšní. Žehnáme mu ve Jménu Ježíše. Amen.

³⁵³ Nyní jste křesťany, oba dva, v Kristu. Pozorujete změnu vašeho dítěte. A kde nyní žijete? [Otec a matka říkají: „V Gary, Indiana.“—vyd.] V Gary, Indiana. V—v příštích čtyřech nebo pěti dnech mi napište nebo zavolejte. A uvidíme, jaké rozdíly budou vidět na vašem dítěti, až přijedete zpět domů!

Poděkujme Bohu za toto skvělé dílo.

³⁵⁴ Blížím se ke konci této řady a začínám se modlit. Všímám si, že pomazání je nyní veliké. Vidíte to, všimli si lidé, a tak dále. Dělán to tak jaksi podružně, házím to tak na jednu stranu, dokud budu muset, jak před chvílí na tu ženu. Ale viděl jsem To nad tou dvojicí a stále mě zajímalo, kde To bylo. Myslel jsem si: „Tam To tedy bylo, tam u těch lidí.”

³⁵⁵ Teď se tady budeme modlit za každého člověka. Za každého z vás se budeme modlit tak dlouho, dokud mě Bůh nechá žít. Začneme a pomodlíme se, abychom se odtud dostali. Dostali jsme se na konec řady.

³⁵⁶ Bratře Fleemane, máš... připraveno, abychom mohli ukončit?

³⁵⁷ Nyní půjdu tam dolů a budu se modlit za každého z vás. A chci, abyste se opět radovali a děkovali Bohu za své uzdravení. Amen.

³⁵⁸ Vy lidé zde poblíž, sledujte rozhlasový přenos bratra Nevilleho příští sobotu o—o... při příští nedělní bohoslužbě, pokud přijdu včas příští neděli zpět. V pořádku. [Bratr Branham se modlí za nemocné. Prázdné místo na pásku—vyd.]

*Bůh má připravenou Cestu, Roč 7 sv. 4
(God Hath A Provided Way, Vol. 27 No. 1)*

Toto Poselství bylo proneseno bratrem Williamem Marrionem Branhamem v neděli rano, 8. ledna 1956, v Branhamově modlitebně v Jeffersonville, Indiana, U.S.A., bylo vzato z magnetofonové nahrávky a zde nezkráceně vytištěno a je šířeno *bezplatně* Voice Of God Recordings.

První české vydání v roce 1997.

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org